

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Neuvosto	
2002/C 197 E/01	Neuvoston 3 päivänä kesäkuuta 2002 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 45/2002 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksista annetun neuvoston direktiivin 76/769/ETY muuttamisesta kahdennenkymmenennenkolmannen keran (syöpää tai perimän muutoksia aiheuttaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi luokiteltavat aineet – c/m/r)	1
2002/C 197 E/02	Neuvoston 7 päivänä kesäkuuta 2002 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 46/2002 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi rakennusten energiatehokkuudesta	6
2002/C 197 E/03	Neuvoston 18 päivänä kesäkuuta 2002 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistama yhteinen kanta (EY) N:o 47/2002 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin antamiseksi poikkeamien ilmoittamisesta siviili-ilmailun alalla	16

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

Neuvoston 3 päivänä kesäkuuta 2002 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 45/2002

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/.../EY, annettu ..., tiettyjen vaarallisten aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksista annetun neuvoston direktiivin 76/769/ETY muuttamisesta kahdenkymmenennenkolmannen kerran (syöpää tai perimän muutoksia aiheuttaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi luokiteltavat aineet – c/m/r)

(2002/C 197 E/01)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksen 14 artiklan mukaisesti on luotava alue, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla taataan tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääomien vapaa liikkuvuus.
- (2) Euroopan parlamentti ja neuvosto tekivät 29 päivänä maaliskuuta 1996 päätöksen N:o 646/96/EY syöväntorjunnan toimintaohjelman hyväksymisestä kansanterveyden alalla vuosiksi 1996–2000 ⁽⁴⁾.
- (3) Terveysturvallisuuden ja kuluttajien turvallisuuden parantamiseksi syöpää tai perimän muutoksia aiheuttaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi luokiteltuja aineita sekä niitä aineita sisältäviä valmisteita ei saa saattaa markkinoille suuren yleisön käyttöön.
- (4) Direktiivin 76/769/ETY muuttamisesta neljäntoista kerran 20 päivänä joulukuuta 1994 annetussa Euroopan par-

lamentin ja neuvoston direktiivissä 94/60/EY ⁽⁵⁾ vahvistetaan direktiivin 76/769/ETY ⁽⁶⁾ liitteessä I oleviin 29, 30 ja 31 kohtaan liittyvässä lisäyksessä luettelo syöpää tai perimän muutoksia aiheuttaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi luokiteltavista, ryhmään 1 tai 2 kuuluvista aineista. Näitä aineita ja niitä sisältäviä valmisteita ei saa saattaa markkinoille suuren yleisön käyttöön.

- (5) Direktiivin 94/60/EY mukaan komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen kyseisen luettelon täydentämisestä viimeistään kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun vaarallisten aineiden luokitusta, pakkaamista ja merkintöjä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 27 päivänä kesäkuuta 1967 annetussa neuvoston direktiivissä 67/548/ETY ⁽⁷⁾ olevan liitteen I, joka sisältää syöpää tai perimän muutoksia aiheuttaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi luokiteltavia, ryhmään 1 tai 2 kuuluvia aineita, mukauttaminen tekniikan kehitykseen on julkaistu.
- (6) Direktiivin 67/548/ETY ja erityisesti sen liitteen I mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kahdenkymmenennenkuudennen kerran 15 päivänä joulukuuta 1998 annettu komission direktiivi 98/98/EY ⁽⁸⁾ koskee 20 ainetta, jotka on äskettäin luokiteltu syöpää tai perimän muutoksia aiheuttaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi, ryhmään 1 tai 2 kuuluviksi aineiksi. Direktiivin 67/548/ETY ja erityisesti sen liitteen I mukauttamisesta tekniikan kehitykseen kahdenkymmenennenkuudennen kerran 19 päivänä toukokuuta 2000 annettu komission direktiivi 2000/32/EY ⁽⁹⁾ koskee kahta ainetta, jotka on äskettäin luokiteltu syöpää tai perimän muutoksia aiheuttaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi, ryhmään 1 tai 2 kuuluviksi aineiksi. Nämä aineet on lisättävä direktiivin 76/769/ETY liitteessä I olevan lisäyksen 29, 30 ja 31 kohtaan.

⁽¹⁾ EYVL C 213 E, 31.7.2001, s. 263.

⁽²⁾ EYVL C 311, 7.11.2001, s. 7.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 5. helmikuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 4. kesäkuuta 2002 ja Euroopan parlamentin päätös, tehty ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 95, 16.4.1996, s. 9, päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä N:o 521/2001/EY (EYVL L 79, 17.3.2001, s. 1).

⁽⁵⁾ EYVL L 365, 31.12.1994, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 262, 27.9.1976, s. 201, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2001/91/EY (EYVL L 286, 30.10.2001, s. 27).

⁽⁷⁾ EYVL 196, 16.8.1967, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2001/59/EY (EYVL L 225, 21.8.2001, s. 1).

⁽⁸⁾ EYVL L 355, 30.12.1998, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna komission päätöksellä 2000/368/EY (EYVL L 136, 8.6.2000, s. 108).

⁽⁹⁾ EYVL L 136, 8.6.2000, s. 1.

- (7) Syöpää tai perimän muutoksia aiheuttaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi äskettäin luokiteltujen aineiden riskit ja hyödyt on otettu huomioon.
- (8) Tätä direktiiviä sovelletaan rajoittamatta niiden yhteisön säännösten soveltamista, joilla vahvistetaan työntekijöiden suojelun vähimmäisvaatimukset. Nämä säännökset sisältyvät toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä 12 päivänä kesäkuuta 1989 annettuun neuvoston direktiiviin 89/391/ETY⁽¹⁾ ja siihen perustuviin erityisdirektiiveihin, erityisesti työntekijöiden suojelemisesta syöpäsairauden vaaraa aiheuttaville tekijöille altistumiseen työssä liittyviltä vaaroilta 28 päivänä kesäkuuta 1990 annettuun neuvoston direktiiviin 90/394/ETY⁽²⁾,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Liitteessä luetellut aineet lisätään direktiivin 76/769/ETY liitteessä I olevaan, 29, 30 ja 31 kohtaa koskevaan lisäykseen.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava viimeistään ... (*) tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, ase-

tukset ja hallinnolliset määräykset. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä ... päivästä ... kuuta ... (**).

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 196, 26.7.1990, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 1999/38/EY (EYVL L 138, 1.6.1999, s. 66).

(*) 12 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta.

(**) 18 kuukautta tämän direktiivin voimaantulosta.

LIITE

Kohta 29 – Syöpää aiheuttavat aineet: ryhmä 2

Aineen nimi	Indeksinumero	EY-numero	CAS-numero
Koboltidikloridi	027-004-00-5	231-589-4	7646-79-9
Kobolttsulfaatti	027-005-00-0	233-334-2	10124-43-3
Kadmiumfluoridi	048-006-00-2	232-222-0	7790-79-6
Kryseeni	601-048-00-0	205-923-4	218-01-9
Bentso[e]pyreeni	601-049-00-6	205-892-7	192-97-2
2,2'-Bioksiraani; 1,2,3,4-diepoksibutaani	603-060-00-1	215-979-1	1464-53-5
2,3-Epoksipropan-1-oli; glysidoli	603-063-00-8	209-128-3	556-52-5
2,4-Dinitrotolueeni [1]; dinitrotolueeni [2]; dinitrotolueeni, tekninen laatu	609-007-00-9	204-450-0 [1] 246-836-1 [2]	121-14-2 [1] 25321-14-6 [2]
2,6-Dinitrotolueeni	609-049-00-8	210-106-0	606-20-2
Hydratsiini-tri-nitrometaani	609-053-00-X	414-850-9	—
Atsobentseeni	611-001-00-6	203-102-5	103-33-3
<i>o</i> -Dianisiidiinipohjaiset atsoväriaineet; 4,4'-diaryyliatso-3,3'-dimetoksibifenyyliväriaineet paitsi muualla direktiivin 67/548/ETY liitteessä I mainitut	611-029-00-9	—	—
<i>o</i> -Tolidiinipohjaiset väriaineet; 4,4'-diaryyliatso-3,3'-dimetyyli-bifenyyli väriaineet paitsi muualla direktiivin 67/548/ETY liitteessä I mainitut	611-030-00-4	—	—
1,4,5,8-Tetra-aminoantrakiniini; C.I. Disperse Blue 1	611-032-00-5	219-603-7	2475-45-8

Kohta 30 – Perimän muutoksia aiheuttavat aineet: ryhmä 2

Aineen nimi	Indeksinumero	EY-numero	CAS-numero
Kadmiumfluoridi	048-006-00-2	232-222-0	7790-79-6
Kadmiumkloridi	048-008-00-3	233-296-7	10108-64-2
2,2'-Bioksiraani; 1,2,3,4-diepoksibutaani	603-060-00-1	215-979-1	1464-53-5

Kohta 31 – Lisääntymiselle vaaralliset aineet: ryhmä 2

Aineen nimi	Indeksinumero	EY-numero	CAS-numero
Kadmiumfluoridi	048-006-00-2	232-222-0	7790-79-6
Kadmiumkloridi	048-008-00-3	233-296-7	10108-64-2
2,3-Epoksipropan-1-oli; glysidoli	603-063-00-8	209-128-3	556-52-5
2-Metoksipropanoli	603-106-00-0	216-455-5	1589-47-5
4,4'-Isobutyryylietyliideenidifenoli; 2,2-bis(4'-hydroksifenyyli)-4-metyylipentaani	604-024-00-8	401-720-1	6807-17-6
2-Metoksipropyliasettaatti	607-251-00-0	274-724-2	70657-70-4
Tridemorfi (ISO); 2,6-dimetyyli-4-tridekyylimorfoliini	613-020-00-5	246-347-3	24602-86-6
Sykloheksimidi	613-140-00-8	200-636-0	66-81-9

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

1. Komissio esitti 14. toukokuuta 2001 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tiettyjen aineiden ja valmisteiden markkinoille saattamisen ja käytön rajoituksista annetun neuvoston direktiivin 76/769/ETY muuttamisesta kahdennenkymmenennenkolmannen kerran (syöpää tai perimän muutoksia aiheuttaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi luokiteltavat aineet – c/m/r) ⁽¹⁾.

Ehdotus perustuu perustamissopimuksen 95 artiklaan.

2. Euroopan parlamentti antoi lausuntonsa ensimmäisessä käsittelyssään 5. helmikuuta 2002 ⁽²⁾.
3. Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 12. syyskuuta 2001 ⁽³⁾.
4. Neuvosto vahvisti 3. kesäkuuta 2002 yhteisen kantansa perustamissopimuksen 251 artiklan mukaisesti.

II TAVOITE

Komission ehdotuksen tavoitteena on lisätä direktiivin 76/769/ETY liitteeseen I luettelo syöpää tai perimän muutoksia aiheuttaviksi tai lisääntymiselle vaarallisiksi luokiteltavista, ryhmään 1 tai 2 kuuluvista aineista. Ehdotuksessa kielletään näiden aineiden käyttö aineissa tai valmisteissa, joita saatetaan markkinoille suurelle yleisölle myytäväksi.

III YHTEISEN KANNAN ERITTELY

1. Neuvosto on käsitellyt ehdotusta vuoden 2001 puolivälistä alkaen. Neuvoston yhteinen kanta on sama kuin komission ehdotus.
2. Euroopan parlamentti hyväksyi 5. helmikuuta 2002 kaksi tarkistusta, joilla rajoitukset laajennettaisiin koskemaan tuotteita, ja pyysi komissiota esittämään asiaa koskevia ehdotuksia 30. kesäkuuta 2002 mennessä.
3. Yleisesti ottaen neuvosto on Euroopan parlamentin tavoin huolestunut tuotteissa esiintyvistä CMR-aineista. Neuvosto ei kuitenkaan voi hyväksyä direktiivin soveltamisalan laajentamista parlamentin ehdottamalla tavalla, jos sen perustana ei ole tieteellistä arviota tai riskinarviointia. Nykyisen lainsäädännön mukaan jäsenvaltioiden ja komission tehtävänä on päättää riskinarvioinnin perusteella, ovatko tietyt aineet tai niitä sisältävät valmisteet ja tuotteet vaaraksi terveydelle tai ympäristölle. Tässä yhteydessä olisi muistettava, että CMR-aineita on hyvin paljon ja että niitä esiintyy lukemattomissa tuotteissa. Tuotepohjaisista lähestymistapaa CMR-aineisiin olisi siten nykyisen lainsäädännön puitteissa mahdotonta soveltaa käytäntöön.

Lisäksi neuvosto katsoo, että ehdotetut rajoitukset, jotka koskevat tiettyjä CMR-aineita ja niitä sisältäviä valmisteita, mahdollistavat riittävät toimenpiteet kyseisten CMR-aineiden käytön rajoittamiseksi ja että nämä toimenpiteet olisi toteutettava viipymättä. Tämän vuoksi neuvosto ei voi hyväksyä parlamentin esittämiä kahta tarkistusta vaan on hylännyt ne.

IV LOPUKSI

Neuvosto katsoo, että yhteiseen kantaan sisältyvät toimenpiteet muodostavat yhteisön riskinarviointimenettelyyn perustuvan tasapainoisen ratkaisun, jolla taataan korkeatasoinen terveyden ja kuluttajien suojeleminen.

⁽¹⁾ EYVL C 213 E, 31.7.2001, s. 263.

⁽²⁾ Ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä.

⁽³⁾ EYVL C 311, 7.11.2001, s. 7.

Neuvosto palauttaa lisäksi mieliin 7. ja 8. kesäkuuta 2001 annetut neuvoston päätelmät tulevaa kemikaalipolitiikkaa koskevasta strategiasta ja erityisesti päätelmien 9 ja 19 kohdan:

- ”Toistaa sitoutuneensa kehittämään uuden kemikaalipolitiikan ja uuden yhteisön järjestelmän kemikaalien (aineet ja valmisteet) hallinnoimiseksi, joka koskee myös sitä, miten tuotteissa olevia kemikaaleja koskeva kysymys ratkaistaan lainsäädännössä.”
- ”Toteaa, että vastuu kemiallisia aineita koskevan tietämyksen lisäämisestä ja niiden käytöstä aiheutuvien riskien arvioinnista ja riskinhallinnasta on siirrettävä alan teollisuudelle, teollisuuden jatkokäyttäjät mukaan lukien, jotta viranomaiset voisivat keskittyä kaikista tärkeimpiin kemikaaleihin.”

Neuvosto katsoo, että uuden kemikaalipolitiikan yhteydessä suunnitelluilla toimenpiteillä parannetaan huomattavasti tuotteissa esiintyviin vaarallisiin aineisiin, CMR-aineet mukaan luettuina, liittyvää riskinhallintaa.

Neuvoston 7 päivänä kesäkuuta 2002 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 46/2002

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/.../EY, annettu ..., rakennusten energiatehokkuudesta

(2002/C 197 E/02)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 175 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Perustamissopimuksen 6 artiklan mukaan ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä yhteisön politiikan ja toiminnan määrittelyyn ja toteuttamiseen.
- (2) Luonnonvaroihin, joiden harkittuun ja järkevään käyttöön perustamissopimuksen 174 artiklassa viitataan, kuuluvat öljytuotteet, maakaasu ja kiinteät polttoaineet, jotka ovat keskeisiä energialähteitä, mutta myös suurimpia hiilidioksidipäästöjen lähteitä.
- (3) Energiatehokkuuden parantaminen muodostaa merkittävän osan niistä politiikoista ja toimenpiteistä, jotka ovat tarpeen Kioton pöytäkirjassa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi, ja se olisi sisällytettävä kaikkiin lisäsitoumusten täyttämiseen tähtääviin poliittisiin ohjelmiin.
- (4) Energian kysynnän hallinta on tärkeä väline, jonka avulla yhteisö voi vaikuttaa maailmanlaajuisiin energiamarkkinoihin ja siten energian toimitusvarmuuteen keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.
- (5) Neuvosto vahvisti 30 päivänä toukokuuta 2000 ja 5 päivänä joulukuuta 2000 tekemissään päätelmissä energiatehokkuuden parantamista koskevan komission toimitasuunnitelman ja vaati, että rakennusala toteutetaan erityistoimenpiteitä.
- (6) Olennaisilta osin rakennuksista koostuvan asunto- ja palvelualan osuus energian loppukulutuksesta yhteisössä on yli 40 prosenttia, ja tämän alan laajentuminen nostaa sen energiankulutusta ja siten myös sen hiilidioksidipäästöjä.
- (7) Hiilidioksidipäästöjen rajoittamisesta energiatehokkuutta parantamalla (SAVE) 13 päivänä syyskuuta 1993 annetussa neuvoston direktiivissä 93/76/ETY ⁽⁵⁾ edellytetään, että jäsenvaltiot laativat ja toteuttavat energiatehokkuutta koskevia ohjelmia rakennusalaalla sekä raportoivat niistä. Mainitun direktiivin avulla saavutetut merkittävät edut alkavat nyt näkyä. Tarvitaan kuitenkin sitä täydentävä säädos, jossa vahvistetaan nykyistä konkreettisemmat toimet merkittävien mutta vielä toteuttamattomien energian säästämähdollisuuksien saavuttamiseksi ja vähennetään jäsenvaltioiden tulosten välillä tällä alalla vallitsevia suuria eroja.
- (8) Rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetussa neuvoston direktiivissä 89/106/ETY ⁽⁶⁾ edellytetään, että rakennuskohteet ja niiden lämmitys-, jäähdytys- ja ilmanvaihtojärjestelmät on suunniteltava ja rakennettava siten, että käytössä tarvittavan energian määrä on pieni kohteen ilmasto-olosuhteet ja asukkaat huomioon ottaen.
- (9) Rakennusten energiatehokkuuden parantamista koskevissa lisätoimenpiteissä olisi otettava huomioon ilmasto- ja paikalliset olosuhteet samoin kuin sisäilmasto-olosuhteet ja kustannustehokkuus. Ne eivät saisi olla ristiriidassa rakennuksia koskevien muiden keskeisten vaatimusten kuten rakennuksen pääsyn, turvallisuuden tai suunnitellun käytötarkoituksen kanssa.
- (10) Rakennusten energiatehokkuutta laskettaessa perustana olisi käytettävä menetelmää, joka voi vaihdella alueittain ja jossa otetaan huomioon lämmöneristyksen lisäksi muut yhä merkittävämmiksi käyvät tekijät, kuten lämmitys/ilmastointijärjestelmät, uusiutuvien energialähteiden käyttö ja rakennuksen suunnittelu. Omaksumalla yhteinen lähestymistapa tälle menettelylle ja teettämällä se pätevillä ja/tai valtuutetuilla asiantuntijoilla, joiden riippumattomuus taataan objektiivisin perustein, edistetään yhtäläisen toimintakentän luomista jäsenvaltioiden energiansäästöpyrkimyksille rakennusalaalla ja parannetaan yhteisön kiinteistömarkkinoiden avoimuutta, kun rakennusten tulevat omistajat tai käyttäjät saivat energiatehokkuutta koskevia tietoja.

⁽¹⁾ EYVL C 213 E, 31.7.2001, s. 266.

⁽²⁾ EYVL C 36, 8.2.2002, s. 20.

⁽³⁾ Lausunto annettu 15. marraskuuta 2001 (EYVL C 107, 3.5.2002, s. 76).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 6. helmikuuta 2002 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 7. kesäkuuta 2002 ja Euroopan parlamentin päätös, tehty ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁵⁾ EYVL L 237, 22.9.1993, s. 28.

⁽⁶⁾ EYVL L 40, 11.2.1989, s. 12.

- (11) Komissio aikoo kehittää edelleen standardeja kuten EN 832 ja prEN 13790 myös ilmastointijärjestelmien ja valaistuksen osalta.
- (12) Rakennukset vaikuttavat energiankulutukseen pitkällä aikavälillä, ja tästä syystä uusien rakennusten olisi täytettävä energiatehokkuutta koskevat, paikallisen ilmaston mukaan asetetut vähimmäisvaatimukset. Hyvillä käytännöillä olisi tässä yhteydessä pyrittävä energiatehokkuuden parantamiseen liittyvien menetelmien optimaaliseen käyttöön. Koska kaikkia vaihtoehtoisten energiahuoltojärjestelmien tarjoamia mahdollisuuksia ei yleensä täysimääräisesti tutkita, olisi tarkasteltava niiden teknistä, ympäristöllistä ja taloudellista toteutettavuutta. Jäsenvaltio voi tehdä tämän yhdellä kertaa tutkimuksessa, jossa esitetään luettelo paikallisten tavanomaisten markkinaolosuhteiden mukaisista energian säästötoimenpiteistä, jotka täyttävät kustannustehokkuusvaatimukset. Ennen rakentamisen aloittamista voidaan pyytää erityisiä tutkimuksia, jos toimenpide tai toimenpiteet katsotaan toteuttamiskelpoisiksi.
- (13) Tietyn koon ylittävien, olemassa olevien rakennusten laajamittaiset korjaukset olisi nähtävä mahdollisuutena toteuttaa kustannustehokkaita toimenpiteitä energiatehokkuuden parantamiseksi. Laajamittaisilla korjauksilla tarkoitetaan tapauksia, joissa rakennuksen vaippaan ja/tai energiatalouteen liittyvien järjestelmien kuten lämmityslaitteiden, lämpimän veden jakelun, ilmastointilaitteiden, ilmanvaihtojärjestelmän ja valaistusjärjestelmän korjausten kokonaiskustannukset ovat yli 25 prosenttia rakennuksen arvosta, rakennusmaan arvo pois lukien, tai joissa korjaus koskee yli 25 prosenttia rakennuksen vaipasta.
- (14) Olemassa olevan rakennuksen kokonaisenergiatehokkuuden parantaminen ei välttämättä merkitse rakennuksen täydellistä korjaamista vaan se voi rajoittua niihin osiin, joilla on eniten merkitystä rakennuksen energiatehokkuuden kannalta ja jotka ovat kustannustehokkaita.
- (15) Olemassa olevia rakennuksia koskevien korjausvaatimusten ei tulisi olla ristiriidassa rakennuksen käyttötarkoituksen, laadun tai luonteen kanssa. Lisäkustannusten olisi oltava katettavissa kertyneenä energian säästönä kohtuullisessa ajassa investoinnin odotettuun tekniseen käyttöikäen nähden.
- (16) Sertifiointimenettelyä voidaan tukea ohjelmilla, joilla edistetään tasapuolisia mahdollisuuksia energiatehokkuuden parantamiseen, se voi perustua sidosryhmäorganisaatioiden ja jäsenvaltion nimeämän tahon välisiin sopimuksiin, ja se voidaan toteuttaa niiden energiapalveluyhtiöiden (Energy Service Companies, ESCO) toimesta, jotka suostuvat sitoutumaan määriteltyjen investointien toteuttamiseen. Jäsenvaltioiden olisi valvottava hyväksytyjä sertifiointiohjelmiä ja huolehdittava niiden jatkotoimista, ja niiden olisi myös helpotettava kannustinjärjestelmien käyttöä. Menettelyn tuloksena annettavassa todistuksessa olisi mahdollisuuksien mukaan kuvattava rakennuksen tosiasiallinen energiatehokkuustilanne, ja sitä voidaan tarkistaa tämän mukaisesti. Julkisten viranomaisten rakennusten ja rakennusten, joissa kansalaiset käyvät usein, olisi toimitettava esimerkkeinä siten, että niissä otetaan ympäristö- ja energianäkökohdat huomioon, ja tästä syystä niille olisi suoritettava energiasertifiointi säännöllisin väliajoin. Energiatehokkuutta koskevien tietojen levittämistä kansalaisille olisi tehostettava asettamalla rakennusten energiatodistukset selvästi näkyville. Sisälämpötiloja koskevien virallisten suositusten ja todellisuudessa mitattujen lämpötilojen näkyville asettamisen pitäisi vähentää lämmitys-, ilmastointi- ja ilmanvaihtojärjestelmien väärää käyttöä. Tämän pitäisi osaltaan edistää sitä, että vältetään tarpeetonta energiankäyttöä ja säilytetään ulkoilman lämpötilaan nähden mieltyttävä sisäilmasto.
- (17) Viime vuosina on ollut havaittavissa ilmastointilaitteiden käytön voimakas lisääntyminen eteläisen Euroopan maissa. Tämä aiheuttaa näissä maissa vakavia huippukuurmitukseen liittyviä ongelmia, mikä nostaa sähköenergian kustannuksia ja rasittaa maiden energiatasetta. Rakennusten kesäajan lämpökäyttötymisen parantumista edistäviä strategioita on pidettävä ensisijaisina. Passiivisen viilentämisen tekniikoita ja etenkin niitä, joilla parannetaan sisäilman laatua sekä rakennuksia ympäröivää mikroilmastoa, olisi kehitettävä edelleen.
- (18) Pätevän henkilöstön suorittamalla lämmityskattiloiden ja ilmastointijärjestelmien säännöllisellä huollolla varmistetaan osaltaan, että laitteet on säädetty oikein tuotemääritelmien mukaisesti ja että ne toimivat ympäristön, turvallisuuden ja energian kannalta parhaalla mahdollisella tavalla. Koko lämmitysjärjestelmän puolueeton arviointi on syytä suorittaa aina, kun harkitaan järjestelmän vaihtamista kustannustehokkuussyistä.
- (19) Perustamissopimuksen 5 artiklassa tarkoitetun toissijaisuusperiaatteen ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti energiatehokkuutta koskevan vaatimusjärjestelmän ja sen tavoitteiden perustana olevat yleiset periaatteet olisi vahvistettava yhteisön tasolla, mutta niiden yksityiskohtainen täytäntöönpano olisi jätettävä jäsenvaltioiden tehtäväksi, jotta kukin jäsenvaltio voi valita omaan erityistilanteeseensa parhaiten soveltuvan järjestelyn. Tässä direktiivissä säädetään ainoastaan näiden tavoitteiden saavuttamisen edellyttämistä vähimmäistoimenpiteistä, eikä siinä ylitetä sitä, mikä on tätä varten tarpeen.
- (20) Olisi säädettävä mahdollisuudesta mukauttaa nopeasti laskeutuvien menetelmien ja jäsenvaltioiden mahdollisuudesta tarkistaa säännöllisesti vähimmäisvaatimuksia rakennusten energiatehokkuuden alalla tekniikan kehityksen ja standardoinnin alalla saavutetun kehityksen perusteella.

(21) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoite

Tämän direktiivin tavoitteena on edistää rakennusten energiatehokkuuden parantamista yhteisössä ottaen huomioon ulkoiset ilmasto-olosuhteet, paikalliset olosuhteet sekä sisäilmastolle asetetut vaatimukset ja kustannustehokkuus.

Tässä direktiivissä säädetään vaatimuksista, jotka koskevat

- rakennusten kokonaisenergiatehokkuuden laskentamenetelmän yleistä kehystä,
- vähimmäisvaatimusten soveltamista uusien rakennusten energiatehokkuuteen,
- vähimmäisvaatimusten soveltamista sellaisten suurien olemassa olevien rakennusten energiatehokkuuteen, joihin tehdään laajamittaisia korjauksia,
- rakennusten energiasertifiointia, ja
- rakennusten lämmityskattiloiden ja ilmastointijärjestelmien säännöllisiä tarkastuksia sekä lämmitysjärjestelmän arviointia rakennuksissa, joissa lämmityskattilat ovat yli 15 vuotta vanhoja.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä käytetään seuraavia määritelmiä:

- "rakennus" katettu seinällinen rakenne, jonka sisäilmaston ylläpitämiseen käytetään energiaa; rakennuksella voidaan tarkoittaa rakennusta kokonaisuudessaan tai rakennuksen osia, jotka on suunniteltu tai muutettu erikseen käytettäväksi;
- "rakennuksen energiatehokkuus" yhtenä tai useampana lukuna ilmaistu rakennuksen kokonaisenergiatehokkuus, jonka laskennassa on otettu huomioon eristys, tekniset ja laitteisiin liittyvät ominaisuudet, ilmastollisiin näkökohtiin liittyvä suunnittelu ja sijainti, auringonvalon määrä ja ympäröivien rakenteiden vaikutus, oma energiantuotanto sekä muut tekijät, mukaan lukien sisäilmasto, jotka vaikuttavat energian tarpeeseen;
- "rakennuksen energiatehokkuustodistus" jäsenvaltion tai sen nimeämän oikeushenkilön tunnustama todistus, joka sisältää liitteessä vahvistettuun yleiseen kehykseen pohjautuvan me-

netelmän mukaisesti suoritettujen rakennuksen energiatehokkuuden laskennan tulokset;

- "yhdistetty lämmön ja sähkön tuotanto" primääripolttoainesten samanaikainen konversio mekaaniseksi tai sähkö- ja lämpöenergiaksi tietyt energiatehokkuuden laatuksiteerit täyttävällä tavalla;
- "ilmastointijärjestelmä" kaikkien ilman käsittelyn edellyttämien osatekijöiden yhdistelmä, jossa lämpötilaa säädellään tai voidaan alentaa, mahdollisesti yhdessä ilmanvaihdon, kosteuden ja ilman puhtauden säätelyn kanssa;
- "lämmityskattila" lämmityskattilan rungosta ja polttimesta muodostuva yksikkö, joka on suunniteltu siirtämään palamisessa vapautuva lämpö veteen;
- "nimellisteho (kilowatteina ilmaistuna)" valmistajan vahvistama ja takaama suurin mahdollinen lämpöteho, joka voidaan jatkuvassa käytössä tuottaa valmistajan ilmoittamalla hyötysuhteella;
- "lämpöpumppu" laite/järjestelmä, joka ottaa lämpöä alhaisessa lämpötilassa ilmasta, vedestä tai maaperästä ja toimittaa lämmön rakennukseen.

3 artikla

Menetelmän vahvistaminen

Jäsenvaltioiden on sovellettava kansallisella tai alueellisella tasolla rakennusten energiatehokkuuden laskentamenetelmää, joka perustuu liitteessä esitettyyn yleiseen kehykseen. Kehyksen 1 ja 2 osa on mukautettava tekniikan kehitykseen 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ottaen huomioon jäsenvaltioiden lainsäädännössä sovellettavat standardit tai normit.

Menetelmä vahvistetaan kansallisella tai alueellisella tasolla.

Rakennuksen energiatehokkuus on ilmaistava avoimella tavalla, ja siihen voi sisältyä hiilidioksidipäästöjen osoitin.

4 artikla

Energiatehokkuutta koskevien vaatimusten laadinta

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että vahvistetaan rakennusten energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset 3 artiklassa tarkoitettuun menetelmään perustuen. Jäsenvaltiot voivat tehdä eron uusien ja olemassa olevien rakennusten sekä rakennusten eri luokkien välillä. Näissä vaatimuksissa on otettava huomioon yleiset sisäilmasto-olosuhteet, jotta voidaan välttää mahdolliset haittavaikutukset kuten riittämätön ilmanvaihto, sekä paikalliset olosuhteet ja rakennuksen käyttötarkoitus ja ikä. Nämä vaatimukset on tarkistettava säännöllisesti enintään viiden vuoden välein ja tarvittaessa ajantasaistettava, jotta ne vastaavat tekniikan kehitystä rakennusalalla.

(1) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

2. Energiatohokkuusvaatimuksia on sovellettava 5 ja 6 artiklan mukaisesti.

3. Jäsenvaltiot voivat jättää vahvistamatta tai soveltamatta 1 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia seuraaviin rakennusten luokkiin:

- rakennukset ja monumentit, joita suojellaan virallisesti osana määrättyä ympäristöä tai niiden erityisten arkkitehtonisten tai historiallisten ansioiden vuoksi, jos niiden luonne tai ulkonäkö muuttuisi vaatimusten noudattamisen vuoksi tavalla, jota ei voida hyväksyä;
- rakennukset, joita käytetään hartauden harjoittamiseen ja uskonnolliseen toimintaan;
- väliaikaiset rakennukset, joiden suunniteltu käyttöaika on enintään kaksi vuotta, teollisuuslaitokset, korjaamot ja muut kuin asuinkäyttöön tarkoitettut maalarakennukset, joissa energian tarve on alhainen, sekä muut kuin asuinkäyttöön tarkoitettut maalarakennukset, joita käytetään alalla, jota koskee kansallinen alakohtainen energiatohokkuussopimus;
- asuinrakennukset, jotka on tarkoitettu käytettäväksi enintään neljän kuukauden ajan vuodessa;
- yksittäiset rakennukset, joiden hyötypinta-ala on yhteensä alle 50 m².

5 artikla

Uudet rakennukset

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että uudet rakennukset täyttävät 4 artiklassa tarkoitettuja energiatohokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset.

Jäsenvaltioiden on varmistettava sellaisten uusien rakennusten osalta, joiden hyötypinta-ala on yhteensä yli 1 000 m², että tekninen, ympäristöön liittyvä ja taloudellinen toteutettavuus esimerkiksi seuraavien vaihtoehtojen järjestelmien osalta:

- uusiutuvien energialähteiden käyttöön perustuvat hajautetut energiahuoltojärjestelmät;
- yhdistetty lämmön ja sähkön tuotanto;
- kauko-/aluelämmitys- tai -jäähdytysjärjestelmät, jos niitä on saatavilla;
- lämpöpumput tietyin edellytyksin;

arvioidaan ja otetaan huomioon ennen kuin rakentaminen aloitetaan.

6 artikla

Olemassa olevat rakennukset

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kun kokonaishyötypinta-alaltaan yli

1 000 m²:n rakennuksiin tehdään laajamittaisia korjauksia, niiden energiatohokkuutta parannetaan siten, että ne täyttävät vähimmäisvaatimukset sikäli kuin tämä on teknisesti, toiminnallisesti ja taloudellisesti toteutettavissa. Jäsenvaltioiden on johdettava nämä energiatohokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset rakennuksille 4 artiklan mukaisesti vahvistettavien energiatohokkuutta koskevien vaatimusten pohjalta. Vaatimukset voidaan edellä mainittua rakennuksen kokonaisenergiatohokkuuden parantamistavoitetta noudattaen vahvistaa joko koko korjatulle rakennukselle tai korjatuille järjestelmille tai osille, jos ne ovat osa rajatun ajanjakson aikana toteutettavaa korjausta.

7 artikla

Energiatohokkuustodistus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rakennuksia rakennettaessa, myytäessä tai vuokrattaessa energiatohokkuutta koskeva todistus asetetaan omistajan saataville tai omistajan toimesta mahdollisen ostajan tai vuokralaisen saataville. Todistus voi olla voimassa enintään kymmenen vuotta.

Samaan rakennukseen kuuluvien, erilliseen käyttöön tarkoitettujen huoneistojen tai yksikköjen sertifiointi voi perustua

- koko rakennuksen yhteissertifiointiin, jos erillisistä huoneistoista koostuva rakennus on varustettu yhteisellä lämmitysjärjestelmällä;

tai

- jonkin toisen samaan rakennukseen kuuluvan ja sen kanalta edustavan huoneiston arviointiin.

Jäsenvaltiot voivat jättää 4 artiklan 3 kohdassa mainitut luokat tämän kohdan soveltamisalan ulkopuolelle.

2. Rakennuksen energiatohokkuustodistuksessa on esitettävä vertailuarvoja, kuten voimassa olevia lakiin perustuvia standardeja ja viitearvoja, jotta kuluttajat voivat vertailla ja arvioida rakennuksen energiatohokkuutta. Todistukseen on liitettävä suosituksia energiatohokkuuden parantamiseksi kustannustehokkaasti.

Todistusten tarkoituksena on vain tietojen antaminen, ja niiden merkitys oikeudenkäynneissä tai muutoin ratkaistaan kansallisten sääntöjen mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kokonaishyötypinta-alaltaan yli 1 000 m²:n rakennuksiin, jotka ovat sellaisia julkisten viranomaisten ja laitosten käytössä, jotka tarjoavat julkisia palveluja suurelle joukolle ihmisiä ja joissa kyseiset ihmiset näin ollen toistuvasti käyvät, asetetaan energiatohokkuustodistus, joka saa olla enintään kymmenen vuotta vanha, näkyvälle paikalle, jossa se on selvästi yleisön nähtävissä.

Näihin rakennuksiin voidaan asettaa selvästi näkyville suositeltavien ja nykyisten sisälämpötilojen vaihteluväli ja tarvittaessa asiaan liittyvät muut ilmastotekijät.

8 artikla

Lämmityskattiloiden tarkastus

Energiankulutuksen vähentämiseksi ja hiilidioksidipäästöjen rajoittamiseksi jäsenvaltioiden on joko:

- a) säädettävä tarvittavat toimenpiteet 20–100 kW:n nimellistehon lämmityskattiloiden, jotka toimivat uusiutumattomalla nestemäisellä tai kiinteällä polttoaineella, säännöllisten tarkastusten toteuttamiseksi. Tällaisia tarkastuksia voidaan soveltaa myös muita polttoaineita hyödyntäviin lämmityskattiloihin;

Yli 100 kW:n nimellistehon lämmityskattilat on tarkastettava vähintään joka toinen vuosi. Kaasulla toimivien lämmityskattiloiden osalta kyseinen jakso voidaan pidentää neljäksi vuodeksi;

Jäsenvaltioiden on määrättävä tarvittavista toimenpiteistä koko lämmityslaitteiston kertatarkastuksen suorittamiseksi niiden lämmityslaitteiden osalta, joissa on yli 15 vuotta vanhat ja yli 20 kW:n nimellistehon lämmityskattilat. Tässä tarkastuksessa on arvioitava lämmityskattilan hyötysuhde ja mitoitus koko rakennuksen lämmitysvaatimuksiin nähden, ja tulosten perusteella asiantuntijoiden on tarjottava käyttäjille neuvoja lämmityskattilan vaihtamisesta, muista lämmityslaitteiden muutoksista ja vaihtoehtoisista ratkaisuista;

tai

- b) toteutettava toimenpiteet sen varmistamiseksi, että käyttäjät saavat neuvoja lämmityskattilan vaihtamisesta, muista lämmityslaitteiden muutoksista ja vaihtoehtoisista ratkaisuista, joihin voi sisältyä tarkastuksia lämmityskattilan hyötysuhteen ja mitoituksen arvioimiseksi. Tämän lähestymistavan kokonaisvaikutusten olisi oltava yleisesti vastaavat kuin a alakohdan säännöksiä noudatettaessa. Jäsenvaltiot, jotka valitsevat tämän vaihtoehdon, on toimitettava komissiolle joka toinen vuosi selvitys siitä, että niiden lähestymistapa on tällä tavoin vastaava.

9 artikla

Ilmastointijärjestelmien tarkastus

Energiankulutuksen vähentämiseksi ja hiilidioksidipäästöjen rajoittamiseksi jäsenvaltioiden on säädettävä tarvittavista toimenpiteistä sellaisten ilmastointijärjestelmien säännöllisten tarkastusten toteuttamiseksi, joiden nimellisteho on yli 12 kW.

Tässä tarkastuksessa on arvioitava ilmastointijärjestelmän tehokkuutta ja mitoitusta koko rakennuksen jäähdytysvaatimuksiin nähden. Käyttäjille on tarjottava asianmukaisia neuvoja

ilmastointijärjestelmän mahdollisesta parantamisesta tai vaihtamisesta sekä vaihtoehtoisista ratkaisuista.

10 artikla

Riippumattomat asiantuntijat

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rakennusten sertifiointiin ja siihen liittyvien suositusten laadinnan sekä lämmityskattiloiden ja ilmastointijärjestelmien tarkastuksen suorittavat riippumattomalla tavalla pätevät ja/tai valtuutetut asiantuntijat, olivat he sitten itsenäisiä ammatinharjoittajia tai julkisyhteisön taikka yksityisen yrityksen palveluksessa.

11 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio tarkastelee uudelleen 14 artiklassa perustetun komitean avustamana direktiiviä sen soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella ja tekee tarvittaessa ehdotuksia, jotka koskevat muun muassa

- a) mahdollisia täydentäviä toimenpiteitä, jotka koskevat kokonaisuhyötöpinta-alaltaan alle 1 000 m²:n rakennusten korjauksia;
- b) yleisiä kannustimia rakennusten energiatehokkuutta lisääviin toimenpiteisiin

12 artikla

Tiedottaminen

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavat toimenpiteet tiedottaakseen rakennusten käyttäjille eri keinoista ja menetelmistä, joilla energiatehokkuutta voidaan parantaa. Komissio avustaa jäsenvaltioita niiden pyynnöstä näiden tiedotuskampanjoiden järjestämisessä, jotka voivat kuulua yhteisön ohjelmiin.

13 artikla

Puitteiden mukauttaminen

Liitteessä olevaa 1 ja 2 osaa arvioidaan säännöllisin väliajoin, joiden kesto ei saa ylittää kahta vuotta.

Mahdollisista muutoksista, jotka ovat tarpeen liitteessä olevan 1 ja 2 osan mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen, päätetään 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

14 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

15 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään ... (*). Niiden on ilmoitettava tästä viipymättä komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltiot voivat siinä tapauksessa, että päteviä ja/tai valtuutettuja asiantuntijoita ei ole saatavilla, saada neljän vuoden lisäajan voidakseen täysimääräisesti soveltaa 7, 8 ja 9 artiklan säännöksiä. Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät tätä mahdol-

lisuutta, on ilmoitettava asiasta komissiolle ja toimitettava asianmukaiset perustelut sekä tämän direktiivin myöhempää täytäntöönpanoa koskeva aikataulu.

16 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

17 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

(*) 36 kuukautta tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

LIITE

Rakennusten energiatehokkuuden laskennan yleinen kehys (3 artikla)

1. Rakennusten energiatehokkuuden laskentamenetelmään on kuuluttava ainakin seuraavat näkökohdat:
 - a) rakennuksen (vaippa ja sisätilan seinät jne.) lämpöominaisuudet; näihin ominaisuuksiin voidaan sisällyttää myös ilmatiiviyys;
 - b) lämmityslaitteet ja lämpimän veden jakelu, niiden eristysominaisuudet mukaan lukien;
 - c) ilmastointilaitteet;
 - d) ilmanvaihto;
 - e) kiinteä valaistusjärjestelmä (pääasiassa muissa kuin asuinrakennuksissa);
 - f) rakennusten sijainti ja suuntaus, mukaan lukien ilmasto-olosuhteet;
 - g) passiiviset aurinkoenergiajärjestelmät ja aurinkosuojaus;
 - h) painovoimainen ilmanvaihto;
 - i) sisäilmasto-olosuhteet, suunniteltu sisäilmasto mukaan lukien.
 2. Laskennassa on aiheellisissa tapauksissa otettava huomioon seuraavien näkökohtien myönteinen vaikutus:
 - a) aktiiviset aurinkoenergiajärjestelmät ja muut uusiutuvien energialähteiden käyttöön perustuvat lämmitys- ja sähköjärjestelmät;
 - b) yhdistetyllä lämmön ja sähkön tuotannolla tuotettu sähkö;
 - c) kauko-/aluelämmitys- tai -jäähdytysjärjestelmät;
 - d) päivänvalo.
 3. Tätä laskelmaa varten rakennukset olisi asianmukaisesti jaettava seuraaviin luokkiin:
 - a) erityyppiset yhden asunnon asuinrakennukset;
 - b) kahden tai useamman asunnon asuinrakennukset;
 - c) toimistot;
 - d) koulutusrakennukset;
 - e) sairaalat;
 - f) hotellit ja ravintolat;
 - g) urheilutilat;
 - h) tukku- ja vähittäiskaupan rakennukset;
 - i) muun tyyppiset energiaa kuluttavat rakennukset.
-

NEUVOSTON PERUSTELUT

I JOHDANTO

1. Komissio esitti perustamissopimuksen 175 artiklan 1 kohtaan perustuvan ehdotuksen ⁽¹⁾ 14. toukokuuta 2001.
2. Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa ⁽²⁾ 17. lokakuuta 2001.
3. Euroopan parlamentti antoi ensimmäisessä käsittelyssä lausuntonsa 6. helmikuuta 2002 hyväksyen 30 tarkistusta. Komissio esitti lausunnon perusteella muutetun ehdotuksensa 18. huhtikuuta 2002.
4. Neuvosto vahvisti yhteisen kantansa 7. kesäkuuta 2002 perustamissopimuksen 251 artiklan mukaisesti.

II EHDOTUKSEN TAVOITE

5. Ehdotuksen tavoitteena on rakennusten energiatehokkuuden parantaminen. Ehdotuksen käytännön soveltaminen jää jäsenvaltioiden asiaksi. Sen keskeiset osat ovat seuraavat: rakennusten energiatehokkuuden laskentamenetelmän yleinen kehys; vähimmäisvaatimusten soveltaminen uusiin rakennuksiin ja pinta-alaltaan yli 1 000 m²:n suuruisiin rakennuksiin, joihin tehdään laajamittaisia korjauksia; rakennusten energiasertifiointi sekä rakennusten lämmityskattiloiden ja ilmastointijärjestelmien säännölliset tarkastukset.

III YHTEISEN KANNAN TARKASTELU

6. Tärkeimmät neuvoston tekemät muutokset ovat seuraavat:
7. Neuvosto on selventänyt, että direktiivin tavoitteena on rakennusten energiatehokkuuden parantaminen yhteisössä (1 artikla). Tavoite on määrä saavuttaa kansallisella tai alueellisella tasolla laadittavan menetelmän avulla, joka perustuu direktiivin liitteessä esitettyyn yleiseen kehykseen. Kehyksen 1 ja 2 osa on mukautettava tekniikan kehitykseen 14 artiklassa tarkoitetun (säätely) komiteamenettelyn mukaisesti.
8. Neuvosto on selventänyt seuraavia määritelmiä: rakennus (2 artiklan 1 kohta), energiatehokkuus (2 artiklan 2 kohta) ja energiatehokkuustodistus (2 artiklan 3 kohta). Neuvosto on poistanut käsitteet julkinen rakennus, energiatehokkuuden vähimmäisstandardi ja hyötyteho, koska niillä ei ollut merkitystä yhteisen kannan artiklaosassa.
9. Direktiivin 4 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltiot varmistavat, että rakennuksille laaditaan energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset. Neuvosto on kuitenkin täsmentänyt selvästi, että jäsenvaltiot voivat vaatimusten laadinnassa tehdä eron uusien ja olemassa olevien rakennusten välillä. Lisäksi näitä vaatimuksia ei ole välttämätöntä laatia (tai soveltaa) tiettyjen rakennusluokkien, kuten virallisesti suojeltavien monumenttien, osalta.
10. Direktiivin 5 artiklassa täsmennetään, että uusien rakennusten on täytettävä energiatehokkuutta koskevat vähimmäisvaatimukset, ja 6 artiklassa säädetään, että alaltaan yli 1 000 m²:n rakennusten energiatehokkuutta on parannettava siten, että ne täyttävät nämä vähimmäisvaatimukset, mutta vain kun niihin tehdään laajamittaisia korjauksia. Sen määrittely, mitä "laajamittaiset korjaukset" tarkoittavat, on nyt jätetty jäsenvaltioille tarvittavan joustavuuden vuoksi. Johdanto-osan 13 kappaleessa kuitenkin todetaan, että "laajamittaisia korjauksia" voivat olla muun muassa sellaiset, joissa korjausten kustannukset ovat vähintään 25 prosenttia rakennuksen arvosta, rakennuksen rakennusmaan arvo pois lukien, tai sellaiset, joissa korjaus koskee yli 25:tä prosenttia rakennuksen ulkoseinistä.
11. Energiatehokkuustodistusta, josta säädetään 7 artiklassa, on täsmennetty sekä sen voimassaolon osalta (pidennetty viidestä kymmeneen vuoteen) että useamman erilliseen käyttöön tarkoitetun asunnon tai yksikön sertifiointin osalta (tämä voi perustua koko rakennuksen yhteissertifiointiin tai samassa asuinrakennuksessa olevan edustavan asunnon arviointiin).

⁽¹⁾ EYVL C 213 E, 31.7.2001, s. 266.

⁽²⁾ EYVL C 36, 8.2.2002, s. 20.

12. Lämmityskattiloiden tarkastusta koskevat säännökset on kuvattu yksityiskohtaisesti 8 artiklassa (alkuperäisessä ehdotuksessa kuvaus oli liitteessä). Kuvauksessa todetaan etenkin, että
- nimellishyötytehon arvoksi on asetettu 20–100 kW aiemman ”yli 10 kW:n” sijaan
 - yli 100 kW:n lämmityskattiloille voidaan tehdä erillinen tarkastus, jos ne toimivat kaasulla.
- Lisäksi neuvosto katsoi, että jäsenvaltiot voivat toteuttaa joko pakollisen tarkastusjärjestelmän tai vaihtoehtoisen ratkaisun, jos sen vaikutukset ovat laajalti samankaltaiset.
13. Siirtymäkauden osalta neuvosto on asettanut direktiivin täytäntöönpanon määräajaksi 36 kuukautta (muutetussa ehdotuksessa ei ollut määritelty määräaika). Neuvosto katsoi lisäksi, että jäsenvaltiot voivat tietyin edellytyksin saada neljän vuoden lisäajan voidakseen täysimääräisesti soveltaa direktiivin säännöksiä (15 artikla). Neuvoston pöytäkirjaan on merkitty tätä säännöstä koskeva komission lausuma.

IV HYVÄKSYTYT TARKISTUKSET

14. Neuvosto hyväksyi Euroopan parlamentin 30 tarkistuksesta 17, osan pääkohdiltaan tai periaatteessa.

Hyväksytyt ja direktiiviin sisällytetyt tarkistukset:

Tarkistus 36/rev: liittyy hyvien käytäntöjen käyttöön energiatehokkuuden parantamiseksi (johdanto-osan 12 kappale)

Tarkistus 2: täsmennetään, että korjauskustannusten pitäisi olla kannattavia kohtuullisessa ajassa (johdanto-osan 15 kappale)

Tarkistus 18: selvennetään ”laajamittaisten korjausten” käsitettä (johdanto-osan 13 kappale)

Tarkistus 3: suositellaan, että jäsenvaltioissa otetaan käyttöön tukiohjelmia, joilla edistetään tasa-
puolisia mahdollisuuksia energiatehokkuuden parantamiseen sertifiointin avulla (johdanto-osan 16 kappale)

Tarkistus 4: huippukuormituksen aiheuttamaa ongelmaa käsitellään johdanto-osan 17 kappaleessa

Tarkistus 5: komissio aikoo kehittää edelleen rakennusten energiatehokkuuteen liittyviä standardeja (johdanto-osan 11 kappale)

Tarkistus 8: täsmennetään, että säännöllinen tarkistaminen on tarpeen vähimmäisstandardien muuttamiseksi tekniikan kehitykseen (johdanto-osan 20 kappale)

Tarkistus 9: täsmennetään, että huomioon otetaan ulkoiset ilmasto-olosuhteet ja paikalliset olosuhteet (1 artikla)

Tarkistus 10: selvennetään rakennuksen määritelmää ilmoittamalla, että rakennuksella tarkoitetaan katettua seinällistä rakennetta (2 artikla)

Tarkistus 15: paikalliset olosuhteet ja rakennuksen käyttötarkoitus ja ikä on otettava huomioon energiatehokkuutta koskeissa vaatimuksissa (4 artikla)

Tarkistus 19: rakennuksen yhteissertifiointi on tietyin edellytyksin mahdollista (7 artikla)

Tarkistus 37/rev: täsmennetään tarkastuksia suorittamaan nimettävät tahot (10 artikla)

Tarkistus 23: komissio arvioi direktiiviä ja tekee ehdotuksia täydentäviksi toimenpiteiksi, joilla lisätään rakennusten energiatehokkuutta (11 artikla)

Tarkistus 24: komissio avustaa jäsenvaltioita tiedotuskampanjoiden toteuttamisessa energiatehokkuuden parantamiseksi (12 artikla)

Tarkistus 25: jäsenvaltioille annetaan 36 kuukautta aikaa saattaa direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöään (15 artikla)

Tarkistus 26: rakennusten energiatehokkuuden laskentamenetelmään on lisätty ”sisäilmasto-olosuhteet” (Liite, 1 osa)

Tarkistus 29: ”urheilutilat” on uusi rakennusluokka (Liite, 3 osa).

V TARKISTUKSET, JOITA EI OLE SISÄLLYTETTY DIREKTIIVIIN

15. Direktiiviin ei ole sisällytetty seuraavia tarkistuksia: 1, 6, 7, 11–14, 30, 20, 21, 31, 27 ja 28, joista komissio hylkäsi tarkistukset 1, 12, 13, 30, 21 ja 27.

Neuvosto katsoi, että nämä tarkistukset olivat liian yksityiskohtaisia (7, 11, 12 ja 20), että ne eivät vastanneet direktiivin yleistavoitetta (1, 6, 13, 14, 31, 27 ja 28) tai että nykyiset säännökset kattoivat ne jo.

Neuvoston 18 päivänä kesäkuuta 2002 vahvistama

YHTEINEN KANTA (EY) N:o 47/2002

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/.../EY, annettu ..., poikkeamien ilmoittamisesta siviili-ilmailun alalla

(2002/C 197 E/03)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO,
jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 80 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

toimivat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Siviili-ilmailussa tapahtuneiden onnettomuuksien suhteellinen määrä on pysynyt melko vakaana viimeisen vuosikymmenen aikana, josta huolimatta on aihetta pelätä, että liikenteen ennustettu kasvu voi johtaa lähitulevaisuudessa onnettomuuksien lukumäärän kasvuun.
- (2) Siviili-ilmailun onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tutkinnan peruseriaatteista 21 päivänä marraskuuta 1994 annetulla neuvoston direktiivillä 94/56/EY ⁽⁴⁾ pyritään ehkäisemään onnettomuuksia helpottamalla tutkimusten ripeää toteuttamista.
- (3) Kokemus on osoittanut, että useat vaaratilanteet ja lukuisat muut puutteet ovat monesti paljastaneet turvallisuusriskien olemassaolon jo ennen onnettomuuden tapahtumista.
- (4) Siviili-ilmailun turvallisuuden parantaminen edellyttää näiden poikkeamien parempaa tuntemista, jotta voidaan helpottaa analysointia ja kehityssuuntien seurantaa ja käynnistää niiden perusteella korjaavaa toimintaa.
- (5) Jos poikkeamaan liittyy ilma-alueita, jotka on rekisteröity johonkin jäsenvaltioon tai joita käyttää johonkin jäsenvaltioon asettautunut yritys, kyseinen poikkeama olisi ilmoitettava myös siinä tapauksessa, että se tapahtuu yhteisön alueen ulkopuolella.
- (6) Kunkin jäsenvaltion olisi perustettava pakollinen poikkeamailmoitusjärjestelmä.
- (7) Siviili-ilmailun eri henkilöstöryhmiin kuuluvat työntekijät havaitsevat poikkeamia, joilla on merkitystä onnettomuuksien ehkäisyn kannalta, joten heidän olisi myös ilmoitettava niistä.
- (8) Kyseisiä poikkeamia koskevien tietojen vaihto edistäisi suuresti mahdollisten vaaratekijöiden havaitsemista.
- (9) Eri järjestelmien välillä tapahtuvaa tietojenvaihtoa varten tarvitaan tukiohjelmistoja.
- (10) Turvallisuustietoja olisi annettava niiden elinten käyttöön, jotka vastaavat siviili-ilmailun turvallisuuden sääntelystä tai onnettomuuksien ja vaaratilanteiden tutkinnasta yhteisön alueella, sekä tarvittaessa henkilöille, jotka voivat oppia niistä ja toteuttaa tai käynnistää tarpeellisia toimia turvallisuuden parantamiseksi.
- (11) Turvallisuustiedot ovat siinä määrin arkaluontoisia, että niiden kerääminen varmistetaan takaamalla tietojen luotamuksellisuus, lähdesuoja ja siviili-ilmailualalla työskentelevän henkilöstön luottamus.
- (12) Yleisölle olisi annettava yleisiä tietoja lentoturvallisuuden tasosta.
- (13) Olisi toteutettava asianmukaisia toimenpiteitä, jotka mahdollistavat luotamuksellisten ilmoitusjärjestelmien perustamisen.
- (14) Tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet olisi vahvistettava menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽⁵⁾ mukaisesti.
- (15) Olisi varmistettava yhdenmukaisuus niiden teknisten ilmoitusvaatimusten kanssa, joita kansalliset asiantuntijat ovat kehittäneet Eurocontroliin ja JAA:n piirissä, joten ilmoitettavien poikkeamien luettelossa on otettu huomioon näiden kahden eurooppalaisen organisaation tekemä työ. Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön ICAO:n puitteissa tapahtunut kehitys on myös otettava huomioon.

⁽¹⁾ EYVL C 120 E, 24.4.2001, s. 148 ja EYVL C 332 E, 27.11.2001, s. 320.

⁽²⁾ EYVL C 311, 7.11.2001, s. 8.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 14. kesäkuuta 2001 (EYVL C 53 E, 28.2.2002, s. 324), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 18. kesäkuuta 2002 ja Euroopan parlamentin päätös, tehty ... (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ EYVL L 319, 12.12.1994, s. 14.

⁽⁵⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

(16) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa suunnitellun toiminnan tavoitetta, eli lentoturvallisuuden parantamista, koska jäsenvaltioiden erilliset ilmoitusjärjestelmät eivät ole yhtä tehokkaita kuin yhteensovitettu verkko, jossa tapahtuvan tietojenvaihdon avulla mahdolliset turvallisuusongelmat voidaan havaita aikaisemmin, vaan tavoite voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tavoite

Tämän direktiivin tarkoituksena on parantaa siviili-ilmailun turvallisuutta varmistamalla turvallisuuden kannalta merkittävien tietojen ilmoittaminen, kokoaminen, tallentaminen, suojaaminen ja levittäminen.

Poikkeamien ilmoittamisen ainoana tarkoituksena on ehkäistä onnettomuudet ja vaaratilanteet eikä syyllisyyden tai vahingonkorvausvelvollisuuden osoittaminen.

2 artikla

Määritelmä

Tässä direktiivissä tarkoitetaan "poikkeamalla" toiminnan keskeytystä, vikaa, virhettä tai muuta poikkeuksellista tilannetta, joka on vaarantanut tai on saattanut vaarantaa lentoturvallisuuden ja joka ei ole johtanut onnettomuuteen tai vakavaan vaaratilanteeseen siten kuin ne on määritelty direktiivin 94/56/EY 3 artiklan a) ja k) alakohdassa, jäljempänä "onnettomuus tai vakava vaaratilanne".

3 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan poikkeamiin, jotka vaarantavat, tai jos niihin ei puututa, vaarantaisivat ilma-aluksen, siinä olevien henkilöiden tai kenen tahansa muun henkilön turvallisuuden. Liitteissä I ja II esitetään esimerkkiluettelo ilmoitettavista poikkeamista.

2. Komissio voi 10 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tehdä muutoksia liitteisiin esimerkkien täydentämiseksi tai niiden muuttamiseksi.

3. Tämän direktiivin soveltaminen Gibraltarin lentoasemaan ei rajoita Espanjan kuningaskunnan ja Yhdistyneen kuningaskunnan oikeudellista asemaa kiistassa sen alueen suvereniteetistä, jolla lentoasema sijaitsee.

4. Tämän asetuksen soveltamista Gibraltarin lentoasemaan lykätään siihen asti, kunnes Espanjan kuningaskunnan ja Yhdistyneen kuningaskunnan ulkoministereiden 2 päivänä joulukuuta 1987 antaman yhteisen julkilausuman mukaiset järjestelyt on pantu täytäntöön. Espanjan kuningaskunnan ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusten on ilmoitettava neuvostolle tästä täytäntöönpanopäivästä.

4 artikla

Pakollinen ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että kaikki jäljempänä luetellut työtehtävissään toimivat henkilöt tekevät 2 artiklan soveltamisalaan kuuluvista poikkeamista ilmoituksen 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle toimivaltaiselle viranomaiselle:

- a) sellaisen turbiinikäyttöisen ilma-aluksen tai liikenneilma-aluksen käyttäjä tai päällikkö, jota käyttävän liikenteenharjoittajan toimintojen turvallisuuden valvonnasta huolehtii jokin jäsenvaltio;
- b) henkilö, joka harjoittaa jonkin jäsenvaltion valvomaan liiketoimintaa, joka liittyy turbiinikäyttöisen ilma-aluksen tai liikenneilma-aluksen tai jonkin sen laitteen tai osan suunnitteluun, valmistukseen, huoltoon tai muuttamiseen;
- c) henkilö, joka allekirjoittaa jonkin jäsenvaltion valvonnan alaisena turbiinikäyttöistä ilma-alusta tai liikenneilma-alusta tai jotakin sen laitetta tai osaa koskevan todistuksen aieman huoltotoiminnan tarkastuksesta tai huoltotodisteen;
- d) henkilö, joka suorittaa tehtäviä, joihin häneltä vaaditaan jonkin jäsenvaltion myöntämä lupa toimia lennonjohtajana tai lennontiedottajana;
- e) henkilö, joka toimii hallintotehtävissä yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille 23 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92 ⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluvalla lentoasemalla;
- f) henkilö, joka suorittaa tehtäviä, jotka liittyvät sellaisen ilmalusten suunnistuslaitteiston asennukseen, muutostöihin, huoltoon, korjaamiseen, peruskorjaukseen, lentomittaukseen tai tarkastukseen, josta jokin jäsenvaltio on vastuussa;

⁽¹⁾ EYVL L 240, 24.8.1992, s. 8, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

g) henkilö, joka suorittaa ilma-aluksen maahuolintaan liittyviä tehtäviä, mukaan luettuina tankkaus, huoltotoimet, kuormauslaskelman laadinta, kuormaus, jäänpoisto ja hinaus ase-tyksen (ETY) N:o 2408/92 soveltamisalaan kuuluvalla lentoa- asemalla.

2. Jäsenvaltiot voivat kannustaa kaikkia muun siviili-ilmailu- toiminnan yhteydessä 1 kohdassa lueteltujen kaltaisia tehtäviä suorittavia henkilöitä tekemään vapaaehtoisia ilmoituksia.

5 artikla

Tietojen kokoaminen ja tallentaminen

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi toimivaltai- nen viranomainen, joka vastaa 4 artiklan mukaisesti tehtyjen poikkeamia koskevien ilmoitusten kokoamis-, arviointi-, käsit- tely- ja tallennusjärjestelmän perustamisesta.

Tämä tehtävä voidaan antaa seuraaville puolueettomasti työ- kenteleville viranomaisille:

- a) kansalliselle siviili-ilmailuviranomaiselle ja/tai
- b) direktiivin 94/56/EY 6 artiklan nojalla perustetulle tutkinta- elimelle tai -yhteisölle ja/tai
- c) muulle itsenäiselle elimelle tai yhteisölle, jolle on annettu tämä tehtävä.

Jos jäsenvaltio nimeää tehtävään useamman kuin yhden elimen tai yhteisön, sen on nimettävä yksi niistä 6 artiklan 1 kohdassa mainituksi tietojenvaihdon yhteyspisteeksi.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on tallennettava kootut il- moitukset tietokantoihinsa.

3. Näihin tietokantoihin on tallennettava myös onnettomuu- det ja vakavat vaaratilanteet.

6 artikla

Tietojenvaihto

1. Jäsenvaltioiden on osallistuttava tietojenvaihtoon anta- malla muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten sekä komission käyttöön kaikki 5 artiklan 2 kohdassa tarkoi- tettuun tietokantoihin tallennetut olennaiset turvallisuustiedot.

Tietokantojen on oltava yhteensopivat 3 kohdassa kuvatun oh- jelmiston kanssa.

2. Poikkeamaa koskevan ilmoituksen vastaanottava toimival- tainen 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimetty viranomainen tallentaa sen tietokantoihin ja ilmoittaa siitä tarvittaessa sen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, missä poikkeama

ilmeni, missä ilma-alus on rekisteröity, missä ilma-alus on val- mistettu ja/tai missä liikenteenharjoittaja on sertifioitu.

3. Komissio kehittää tätä direktiiviä varten erityisen ohjel- miston. Se ottaa tällöin huomioon ohjelmiston yhteensopivuuden tarpeen jäsenvaltioiden olemassa olevien ohjelmistojen kanssa. Toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää kyseistä oh- jelmistoa omien tietokantojensa ylläpitoon.

4. Komissio toteuttaa edellä 1 kohdassa mainittua tietojen- vaihtoa helpottavia toimenpiteitä 9 artiklan 2 kohdassa sää- detyn menettelyn mukaisesti.

7 artikla

Tietojen levittäminen

1. Kaikilla elimillä, jotka vastaavat siviili-ilmailun turvallisuus- den sääntelystä tai siviili-ilmailun onnettomuuksien ja vaarati- lanteiden tutkimisesta yhteisössä, on oikeus käyttää 5 ja 6 ar- tiklan mukaisesti koottuja ja vaihdettuja, poikkeamia koskevia tietoja, jotta ne voisivat tehdä turvallisuutta koskevia päätelmiä ilmoitettujen poikkeamien perusteella.

2. Rajoittamatta yleisön oikeutta saada tutustua komission asiakirjoihin, josta säädettiin Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1049/2001 ⁽¹⁾, komissio vah- vistaa omasta aloitteestaan 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti toimenpiteitä niihin liittyvine edellytyk- sineen 1 kohdassa tarkoitettujen tietojen levittämiseksi asian- osaisille. Tällaisten toimenpiteiden, jotka voivat olla joko yleisiä tai yksittäisiä, on perustuttava tarpeeseen:

— antaa henkilöille ja organisaatioille tietoja, joita ne tarvitse- vat parantaakseen siviili-ilmailun turvallisuutta,

— levittää ainoastaan niitä tietoja, jotka ovat tietojen käyttäjän tarkoituksen kannalta ehdottoman välttämättömiä, jotta voidaan varmistaa tietojen asianmukainen luottamukselli- suus.

Tämän kohdan mukaisesti tehty päätös tietojen jakamisesta on rajoitettava siihen, mikä on tietojen käyttäjän tarkoituksen kan- nalta ehdottoman välttämätöntä, sanotun kuitenkin rajoitta- matta 8 artiklan säännösten soveltamista.

3. Jotta yleisö saisi tietoja siviili-ilmailun turvallisuuden ta- sosta, jäsenvaltiot voivat julkaista ainakin kerran vuodessa tur- vallisuuksatsauksen, joka sisältää tietoja poikkeamien pakollista ilmoittamista koskevien kansallisten järjestelmien yhteydessä kootuista poikkeamatyypeistä. Jäsenvaltiot voivat myös julkaista kertomuksia, joista henkilötiedot on poistettu.

⁽¹⁾ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

8 artikla

Tietosuojaja

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti tarvittavia toimenpiteitä niiden tietojen asianmukaisen luottamuksellisuuden varmistamiseksi, joita ne ovat saaneet 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Ne saavat käyttää näitä tietoja ainoastaan tämän direktiivin tarkoitukseen.

2. Poikkeaman sekä onnettomuuden tai vakavan vaaratilanteen tyyppistä tai luokituksesta riippumatta yksityishenkilöiden nimiä tai osoitteita ei saa koskaan tallentaa 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun tietokantaan.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava kansallisen lainsäädäntönsä ja käytäntöjensä mukaisia menettelyjä käyttäen, etteivät työnantajat voi aiheuttaa haittaa sellaisille työntekijöille, jotka tekevät ilmoituksen tiedossaan mahdollisesti olevista vaaratilanteista.

4. Tätä artiklaa sovelletaan rajoittamatta sellaisten kansallisten sääntöjen soveltamista, jotka koskevat oikeusviranomaisten mahdollisuutta saada tietoja.

9 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa teknisten sääntöjen ja hallinnollisten menettelyjen yhdenmukaistamisesta siviili-ilmailun alalla 16 päivänä joulukuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3922/91⁽¹⁾ 12 artiklalla perustettu komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

10 artikla

Täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen ... (*). Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettua kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

11 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

12 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 373, 31.12.1991, s. 4, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2871/2000 (EYVL L 333, 29.12.2000, s. 47).

(*) Kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulosta.

LIITE I

LUETTELO ILMOITETTAVISTA ILMA-ALUSTEN TOIMINTAAN, HUOLTOON, KORJAUKSEEN JA VALMISTUKSEEN LIITTYVISTÄ POIKKEAMISTA

- Huomautus 1:* Vaikka tässä liitteessä luetellaan suurin osa ilmoitettavista poikkeamista, luettelo ei kuitenkaan voi olla täysin kattava. Asianosaisten henkilöiden olisi ilmoitettava myös kaikki muut poikkeamat, joiden he katsovat täyttävän ilmoitusvelvollisuuden kriteerit.
- Huomautus 2:* Tähän liitteeseen eivät sisälly onnettomuudet. Onnettomuksien ilmoittamista koskevien muiden edellytysten täyttämisen lisäksi kyseiset onnettomuudet olisi myös tallennettava 5 artiklan 2 kohdassa mainittuun tietokantaan.
- Huomautus 3:* Tässä liitteessä on esimerkkejä ilma-alusten toimintaan, huoltoon, korjaukseen ja valmistukseen liittyvistä ilmoitusvaatimuksista.
- Huomautus 4:* Ilmoitusvelvollisuuden piiriin kuuluvat poikkeamat, joissa toiminnan turvallisuus oli tai olisi voinut olla vaarassa tai jotka olisivat voineet johtaa vaaratilanteeseen. Jos ilmoittajan käsityksen mukaan poikkeama ei vaarantanut toiminnan turvallisuutta, mutta toistuessaan erilaisissa mutta todennäköisissä tilanteissa aiheuttaisi vaaratilanteen, ilmoitus olisi tehtävä. Minkä katsotaan edellyttävän ilmoitusta yhdenlaisten tuotteiden, osien tai laitteiden osalta, voidaan katsoa olevan edellyttämättä sitä toisten tuotteiden, osien tai laitteiden osalta, ja yhden ainoan inhimillisen tai teknisen tekijän esiintyminen tai esiintymättömyys voi muuttaa poikkeaman onnettomuudeksi tai vakavaksi vaaratilanteeksi.
- Huomautus 5:* Toimintaan liittyviin erityisiin hyväksymismenettelyihin, esimerkiksi RVSM-ilmatilaan, pitkän matkan lentoihin kaksimoottorisilla lentokoneilla (ETOPS), RNAV:hen tai suunnittelu- tai huolto-ohjelmiin voi liittyä erityisiä vaatimuksia kyseisiin hyväksymismenettelyihin tai ohjelmiin liittyvien vikojen tai toimintahäiriöiden ilmoittamisesta.

A. LENTOTOIMINTA**i) Ilma-aluksen toiminta**

- a) Väistöliikkeet:
- Yhteentörmäyksen vaara toisen ilma-aluksen, maaston tai muun esineen kanssa tai vaaratilanne, jossa väistöliike olisi ollut tarpeellinen.
 - Väistöliike, joka on välttämätön yhteentörmäyksen estämiseksi toisen ilma-aluksen, maaston tai muun esineen kanssa.
 - Väistöliike, joka on välttämätön muun vaaratilanteen estämiseksi.
- b) Vaaratilanteet lentoonlähdön tai laskeutumisen aikana, valmistellut pakkolaskut ja pakkolaskut mukaan luettuina. Vaaratilanteet kuten maakosketus ennen kiitotien kynnystä, pitkäksi mennyt lasku tai ilma-aluksen ajautuminen sivuun kiitotieltä. Lentoonlähdöt, keskeytetyt lentoonlähdöt, laskut tai laskeutumisyritykset suljetulla, käytössä olevalla tai väärällä kiitotiellä. Tunkeutuminen kiitotielle.
- c) Kyyvttömyys saavuttaa ennakoitua suoritusarvot lentoonlähdön tai nousun alkuvaiheen aikana.
- d) Vaarallisen alhainen polttoainemäärä tai kyyvttömyys siirtää polttoainetta tai käyttää kaikkea käytettävissä olevaa polttoainetta.
- e) Hallinnan menetys (osittainen tai väliaikainen hallinnan menetys mukaan luettuina) syystä riippumatta.
- f) Ratkaisunopeuden (V_1) lähellä tai sitä suuremmissa nopeuksissa tapahtuvat poikkeamat, jotka johtuvat vaarallisesta tai mahdollisesti vaarallisesta tilanteesta tai jotka aiheuttavat tällaisen tilanteen (esim. keskeytetty lentoonlähtö, pyrstön maakosketus tai moottorin tehonmenetykset).
- g) Ylösveto, joka aiheuttaa vaarallisen tai mahdollisesti vaarallisen tilanteen.
- h) Tahaton merkittävä poikkeaminen ilmanopeudesta, tarkoitettulta lentoradalta tai korkeudesta (yli 300 jalkaa) mistä tahansa syystä.
- i) Laskeutuminen ratkaisukorkeuden tai minimilaskeutumiskorkeuden alapuolelle ilman vaadittua näköyhteyttä.
- j) Tietoisuuden menettäminen tosiasiallisesta sijainnista tai sijainnista muihin ilma-aluksiin nähden.

- k) Yhteyden katkeaminen ohjaamomiehistön jäsenten välillä tai ohjaamomiehistön ja muiden osapuolten (matkustamohenkilöstö, lennonjohto, tekninen henkilöstö) välillä.
- l) Kova lasku – lasku, jonka katsotaan edellyttävän kovan laskun jälkeistä tarkastusta.
- m) Polttoaineen painopisteraja-arvojen ylitys.
- n) Toisiovalvontatutkan koodin virheellinen asetus tai väärä korkeusmittariasetus.
- o) Lentosuunnistukseen tai suoritusarvojen laskentaan käytettävien laitteiden ohjelmointivirhe tai syöttövirhe tai väärin tietojen käyttäminen.
- p) Radiopuhelinsanomien virheellinen vastaanotto tai tulkinta.
- q) Polttoainejärjestelmän toimintahäiriöt tai viat, jotka vaikuttavat polttoaineen syöttöön ja/tai kulkuun.
- r) Ilma-aluksen tahaton poikkeaminen päällystetyltä pinnalta.
- s) Ilma-aluksen yhteentörmäys minkä tahansa muun ilma-aluksen, ajoneuvon tai muun maassa olevan esineen kanssa.
- t) Minkä tahansa ohjaimen tahaton ja/tai virheellinen käyttö.
- u) Ilma-aluksen haluttua lentoasua ei kyetä saavuttamaan lennon missä tahansa vaiheessa (esim. laskutelineet ja niiden luukut, laskusiivekkeet, vakaimet, etureunasolakot jne.).
- v) Vaarallinen tai mahdollisesti vaarallinen tilanne, joka aiheutuu vikaolosuhteiden tarkoituksellisesta simuloinnista koulutusta, järjestelmätarkistusta tai koulutusta varten.
- w) Poikkeuksellinen värähtely.
- x) Minkä tahansa ilma-aluksen ohjaukseen liittyvän päävaroitussuunnistuksen toiminta, esim. varoitus väärästä lentoasusta, sakkausvaroitus (ohjaussauvan täristin), ylinopeusvaroitus jne. paitsi jos
- 1) miehistö on todennut kiistattomasti, että varoitus oli virheellinen, kuitenkin sillä edellytyksellä, ettei virheellinen varoitus aiheuttanut vaikeaa tai vaarallista tilannetta, joka johtui miehistön reagoinnista varoitukseen,
 - 2) järjestelmää käytetään koulutusta tai testausta varten.
- y) Maan läheisyydestä varoittavan järjestelmän (GPWS/TAWS) varoitus, kun
- 1) ilma-alus joutuu lähemmäs maata kuin oli suunniteltu tai odotettu, tai
 - 2) varoitus saadaan mittarisääolosuhteissa tai yöllä ja sen syyksi todetaan liian suuri vajoamisnopeus (moodi 1), tai
 - 3) varoitus johtuu siitä, ettei laskutelineitä ole laskettu alas tai laskusiivekkeitä käännetty laskuasentoon lähestymisen oikeassa vaiheessa (moodi 4), tai
 - 4) miehistön toiminta varoituksen johdosta aiheuttaa tai olisi saattanut aiheuttaa jonkin vaikean tai vaarallisen tilanteen, esim. mahdollisen porrastusminimin alituksen muuhun liikenteeseen nähden. Tähän voivat sisältyä minkä tahansa moodin tai tyyppin varoitukset eli aiheellinen, tarpeeton tai virheellinen varoitus.
- z) GPWS/TAWS:n esivaroitus (alert), kun miehistön toiminta varoituksen johdosta aiheuttaa tai olisi saattanut aiheuttaa jonkin vaikean tai vaarallisen tilanteen.
- aa) Yhteentörmäysvaarasta varoittavan järjestelmän (ACAS) antamat toimintaohjeet (RA).
- bb) Suihkumoottorin tai potkurin ilmavirran aiheuttamat huomattavat vahingot tai vakavat vammat.
- ii) **Hätätilanteet**
- a) Tulipalo, räjähdys, savu tai haitalliset kaasut, vaikka tulipalo olisi sammutettu.

- b) Ohjaamomiehistöön tai matkustamohenkilöstön hätätilanteessa käyttämät epätavalliset menetelmät, kun
- 1) menetelmä on olemassa, mutta sitä ei käytetä,
 - 2) menetelmää ei ole olemassa,
 - 3) menetelmä on olemassa, mutta se on epätäydellinen tai epäasianmukainen,
 - 4) menetelmä on virheellinen,
 - 5) käytetään väärää menetelmää.
- c) Hätätilanteessa käytettäviksi tarkoitettujen menetelmien puutteellinen toiminta myös silloin, kun niitä käytetään huolto-, koulutus- tai testaustarkoituksessa.
- d) Ilma-aluksen evakuointiin johtava tapahtuma.
- e) Paineistushäiriö.
- f) Hätävarustuksen tai määrättyjen hätätilannemenetelmien käyttö jonkin tilanteen selvittämiseksi.
- g) Hätäilmoitukseen ("Mayday" tai "Pan") johtava tapahtuma.
- h) Pelastusjärjestelmien tai -laitteiden, mukaan luettuina kaikki uloskäynnit ja poistumisvalot, toimintahäiriöt myös huollon, koulutuksen ja testauksen yhteydessä.
- i) Tilanteet, joissa kuka tahansa miehistön jäsen joutuu hätätoimenpiteenä käyttämään varahapetta.

iii) **Miehistön toimintakyvyn menetys**

- a) Kenen tahansa ohjaamomiehistöön kuuluvan toimintakyvyn menetys, myös ennen lentoonlähtöä tapahtuva, jos katsotaan, että se olisi voinut johtaa toimintakyvyn menetykseen myös lentoonlähdon jälkeen.
- b) Kenen tahansa matkustamohenkilöstöön kuuluvan toimintakyvyn menetys, jonka seurauksena hän on kyvyttöön suorittamaan tehtäviään hätätilanteessa.

iv) **Vammat**

Poikkeamat, jotka ovat aiheuttaneet tai olisivat voineet aiheuttaa merkittäviä vammoja matkustajille tai miehistön jäsenille, mutta joiden ei katsota olevan ilmoitettavia onnettomuuksia.

v) **Sääilmiö**

- a) Salamanisku, joka aiheuttaa vahinkoa ilma-alukselle tai johtaa jonkin olennaisen toiminnon menetykseen tai toimintahäiriöön.
- b) Raekuuro, joka aiheuttaa vahinkoa ilma-alukselle tai johtaa jonkin olennaisen toiminnon menetykseen tai toimintahäiriöön.
- c) Voimakkaaseen turbulenssiin joutuminen, joka aiheuttaa vammoja ilma-aluksessa oleville henkilöille tai jonka katsotaan edellyttävän ilma-aluksen turbulenssitarkastusta.
- d) Windshear-ilmiöön joutuminen.
- e) Jäänmuodostukseen joutuminen, joka aiheuttaa hallintavaikeuksia tai vahinkoa ilma-alukselle tai johtaa jonkin olennaisen toiminnon menetykseen tai toimintahäiriöön.

vi) **Turvallisuus**

- a) Laiton puuttuminen ilma-aluksen toimintaan, mukaan luettuina pommiuhka ja kaappaus.
- b) Päihtyneiden, väkivaltaisten tai häiriötä aiheuttavien matkustajien hillitsemisessä kohdatut vaikeudet.
- c) Salamatkustajan löytyminen.

vii) Muut poikkeamat

- a) Usein toistuvat tietyn tyyppiset poikkeamat, joiden ei sellaisinaan katsottaisi olevan ilmoitettavia, mutta jotka suuren toistuvuutensa takia muodostavat mahdollisen vaaran.
- b) Lintutörmäys, joka aiheuttaa vahinkoa ilma-alukselle tai johtaa jonkin olennaisen toiminnon menetykseen tai toimintahäiriöön.
- c) Jättöpyörteeseen joutuminen.
- d) Mikä tahansa muu poikkeama, jonka on katsottu aiheuttaneen vaaraa ilma-alukselle ja siinä oleville henkilöille tai joka olisi saattanut aiheuttaa tällaista vaaraa, ilma-aluksessa tai maassa.

B. ILMA-ALUKSEN TEKNIikka**i) Rakenne**

Kaikkia rakennevaurioita ei tarvitse ilmoittaa. Teknistä arviointia tarvitaan sen päättämiseksi, onko vaurio niin vakava, että siitä on tehtävä ilmoitus. Seuraavat esimerkit voidaan ottaa huomioon:

- a) vaurio keskeisessä rakenneosassa, jota ei ole luokiteltu vaurionsietäväksi (käyttöältään rajoitettu osa). Keskeisiä rakenneosia ovat osat, jotka kantavat merkittävän osan ilma-alukseen lennon aikana, maassa tai paineistuksen takia kohdistuvista kuormituksista ja joiden vaurioituminen voisi johtaa ilma-aluksen vaaralliseen rikkoutumiseen.
- b) Sallitut rajat ylittävä vika tai vaurio keskeisessä rakenneosassa, joka on luokiteltu vaurionsietäväksi.
- c) Rakenneosan sallitut rajat ylittävä vaurio tai vika, joka voi heikentää rakenteen jäykkyyttä siinä määrin, ettei vaadittuja aeroelastisen värähtelyn, divergenssin ja ohjainten käänteisvaikutuksen toleransseja voida enää saavuttaa.
- d) Rakenneosan vaurio tai vika, joka saattaa aiheuttaa massaltaan niin suurten osien irtoamisen, että ne voivat vahingoittaa ilma-aluksessa olevia henkilöitä.
- e) Rakenneosan vaurio tai vika, joka saattaa vaarantaa järjestelmien asianmukaisen toiminnan. Ks. jäljempänä ii) alakohda.
- f) Jonkin ilma-aluksen rakenneosan irtoaminen lennon aikana.

ii) Järjestelmät

Kaikkiin järjestelmiin ehdotetaan sovellettaviksi seuraavia yleisiä perusteita:

- a) Minkä tahansa järjestelmän, järjestelmän osan tai laitekokonaisuuden rikkoontuminen, merkittävä toimintahäiriö tai vika, kun tavanomaisia toimintamenetelmiä ei pystytty riittävästi noudattamaan.
- b) Miehistö ei pysty hallitsemaan järjestelmää, esim.
 - tahaton toiminta,
 - väärä tai puutteellinen toiminta, mukaan luettuina ohjainten liikerajoitukset ja jäykkyys,
 - potkurin ryntääminen ylikierroksille,
 - mekaaninen irtikykytyminen tai vika.
- c) Järjestelmän yksinomaisen toiminnan tai yksinomaisten toimintojen vikaantuminen tai toimintahäiriö (yhteen järjestelmään on voitu yhdistää useita toimintoja).
- d) Interferenssi järjestelmän sisällä tai eri järjestelmien välillä.
- e) Järjestelmään liittyvän suojalaitteen tai varajärjestelmän vika tai toimintahäiriö.
- f) Järjestelmän varmistuksen vika.
- g) Mikä tahansa poikkeama, joka on aiheutunut järjestelmän odottamattomasta toiminnasta.

- h) Sellaisten ilma-alustyyppeiden osalta, joissa on yksi pääjärjestelmä, järjestelmän osa tai laitekokonaisuus:
- Minkä tahansa pääjärjestelmän, järjestelmän osan tai laitekokonaisuuden rikkoontuminen, merkittävä toimintahäiriö tai vika.
- i) Sellaisten ilma-alustyyppeiden osalta, joissa on useita toisistaan riippumattomia pääjärjestelmiä, järjestelmien osia tai laitekokonaisuuksia.
- Useamman kuin yhden pääjärjestelmän, järjestelmän osan tai laitekokonaisuuden rikkoontuminen, merkittävä toimintahäiriö tai vika.
- j) Ilma-aluksen järjestelmiin tai laitteisiin liittyvien varoitusjärjestelmien toiminta, paitsi jos miehistö toteaa kiistattomasti varoituksen virheellisyyden, kuitenkin sillä edellytyksellä, ettei virheellinen varoitus ole aiheuttanut vaikeaa tai vaarallista tilannetta, joka johtui miehistön reagoinnista varoitukseen.
- k) Hydraulinesteen, polttoaineen, öljyn tai muiden nesteiden vuodot, jotka aiheuttavat palovaaran tai ilma-aluksen rakenteiden, järjestelmien tai laitteiden mahdollisesti vaarallisen saastumisen tai jotka aiheuttavat vaaraa ilma-aluksessa oleville henkilöille.
- l) Näyttöjärjestelmän toimintahäiriö tai vika, jonka seurauksena miehistö voi saada harhaanjohtavia näyttöjä.
- m) Mikä tahansa vika, toimintahäiriö tai puute, kun se tapahtuu lennon ja järjestelmän toiminnan kannalta kriittisessä vaiheessa.
- n) Todellisten suoritusarvojen jääminen huomattavasti hyväksytyjä suoritusarvoja alhaisemmiksi, mikä on aiheuttanut vaarallisen tilanteen (ottaen huomioon suorituskyvyn laskentamenetelmän tarkkuus), mukaan luetuina jarrutus, polttoaineenkulutus jne.
- o) Ohjainpintojen epäsymmetrinen toiminta, esim. laskusiivekkeet, etureunasolakot, spoilerit jne.

Tämän liitteen lisäyksessä luetellaan esimerkkejä ilmoitettavista poikkeamista, kun näitä yleisiä perusteita sovelletaan tiettyihin järjestelmiin.

iii) **Työntövoima (mukaan luettuina moottorit, potkurit ja roottorijärjestelmät) ja apuvoimalaitteet**

- a) Jonkin moottorin sammuminen, sammuttaminen tai toimintahäiriö.
- b) Jonkin suurella nopeudella pyörivän laitteen liian suuri kierrosnopeus tai kyvyttömyys hallita kierrosnopeutta (esim. apuvoimalaite, ilmakäynnistin, ilmastointilaitte, patoilmaturbiini, potkuri tai roottori).
- c) Minkä tahansa moottorin osan vika tai toimintahäiriö, jolla on yksi tai useampia seuraavista vaikutuksista:
- 1) osien/sirpaleiden sinkoutuminen suojuksen läpi,
 - 2) hallitsematon sisäinen tai ulkoinen tulipalo tai kuumien kaasujen purkautuminen,
 - 3) työntövoiman suuntautuminen muuhun kuin ohjaajan haluamaan suuntaan,
 - 4) reverssin toimimattomuus tai tahaton toiminta,
 - 5) kyvyttömyys säätää tehoa, työntövoimaa tai kierroslukua,
 - 6) moottorin kiinnitysrakenteen vikaantuminen,
 - 7) moottorin olennaisen osan osittainen tai täydellinen menetys,
 - 8) tiheä ja näkyvä savu tai myrkyllinen tuote, joiden pitoisuus on riittävän suuri aiheuttamaan miehistön tai matkustajien toimintakyvyn menetyksen,
 - 9) tavanomaisten menetelmien avulla ei pystytä pysäyttämään moottoria,
 - 10) toimintakunnossa oleva moottori ei käynnisty.

- d) Työntövoiman tai tehon tahaton menetys, muutos tai vaihtelu, joka luokitellaan työntövoiman tai tehonhallinnan menetykseksi (LOTC):
- 1) yksimoottorisessa ilma-aluksessa, tai
 - 2) kun sitä pidetään liian suurena ilma-alukselle, tai
 - 3) kun se voi vaikuttaa useampaan kuin yhteen moottoriin monimoottorisessa ilma-aluksessa ja erityisesti kaksimoottorisessa ilma-aluksessa, tai
 - 4) monimoottorisessa ilma-aluksessa, kun samaa tai vastaavaa moottorityyppiä käytetään aluksessa, jossa tilannetta pidettäisiin vaarallisena tai kriittisenä.
- e) Mikä tahansa käyttöäلتään rajoitetun osan vika, joka aiheuttaa osan poistamisen ennen sen käyttöä loppua.
- f) Samasta syystä johtuvat viat, jotka voivat johtaa moottorin pysäyttämiseen lennon aikana niin usein, että on olemassa mahdollisuus, että saman lennon aikana on pysäytettynä useampi kuin yksi moottori.
- g) Moottorin rajoitin- tai säätölaite ei toimi sitä tarvittaessa tai toimii tahattomasti.
- h) Moottoriparametrien ylitys.
- i) Vieraan esineen aiheuttamat vauriot (FOD).

Potkurit ja potkurien voimansiirto

- j) Potkurin tai moottorin minkä tahansa osan vika tai toimintahäiriö, joka johtaa johonkin tai joihinkin seuraavista tilanteista:
- 1) potkurin ylikierrokset,
 - 2) liiallisen ilmanvastuksen syntyminen,
 - 3) työntövoiman suuntautuminen ohjaajan haluamaan suuntaan nähden päinvastaiseen suuntaan,
 - 4) potkurin tai sen olennaisen osan irtoaminen,
 - 5) vika, joka johtaa liialliseen epätasapainoon,
 - 6) potkurin lapojen tahaton liikkuminen lennon aikaiselle kaltevuuskulmalle vahvistetun vähimmäisarvon alapuolelle,
 - 7) potkuria ei pystytä lepuuttamaan,
 - 8) potkurin kallistuskulmaa ei pystytä muuttamaan,
 - 9) tahaton kallistuskulman muutos,
 - 10) vääntömomentin tai nopeuden hallitsematon vaihtelu,
 - 11) osien irtoaminen alhaisella nopeudella.

Roottorit ja roottorien voimansiirto

- k) Pääroottorin alennusvaihteiston tai kiinnityksen vaurio tai vika, joka voisi johtaa roottorikokoonpanon irtoamiseen lennon aikana ja/tai roottorin säädön toimintahäiriöihin.
- l) Pyrstöroottori-, voimansiirto- ja vastaavien järjestelmien vauriot.

Apuvoimalaitteet

- m) Apuvoimalaitteen sammuminen tai vikaantuminen, kun sen on oltava käytettävissä esimerkiksi ETOPS-toimintaa koskevien vaatimusten tai minimivarusteluettelon mukaisesti.
- n) Apuvoimalaitetta ei voida sammuttaa.

- o) Ylikierrokset.
- p) Apuvoimalaite ei käynnisty, kun sitä tarvitaan toiminnallisista syistä.

iv) **Inhimilliset tekijät**

Mikä tahansa vaaratilanne, jossa mikä tahansa ilma-aluksen suunnittelun piirre tai puute olisi saattanut johtaa käyttövirheeseen, joka voi osaltaan aiheuttaa vaarallisia tai katastrofisia vaikutuksia.

v) **Muut poikkeamat**

- a) Mikä tahansa vaaratilanne, jossa mikä tahansa ilma-aluksen suunnittelun piirre tai puute olisi saattanut johtaa käyttövirheeseen, joka voi osaltaan aiheuttaa vaarallisia tai katastrofisia vaikutuksia.
- b) Poikkeama, jota ei tavallisesti pidetä ilmoitettavana (esimerkiksi sisustuksessa ja matkustamon varusteissa tai vesijärjestelmässä), kun poikkeaman esiintymisolosuhteet johtivat siihen, että tilanne aiheutti vaaraa ilma-alukselle tai siinä oleville henkilöille.
- c) Tulipalo, räjähdys, savu tai haitalliset kaasut.
- d) Mikä tahansa muu tilanne, joka voisi aiheuttaa vaaraa ilma-alukselle tai vaikuttaa ilma-aluksessa olevien henkilöiden tai ilma-aluksen läheisyydessä maassa olevien ihmisten tai omaisuuden turvallisuuteen.
- e) Kuulutusjärjestelmän vaurio tai vika, jonka vuoksi järjestelmä ei toimi tai kuulutuksia ei voi kuulla.
- f) Ohjaajan istuimen säädön rikkoutuminen lennon aikana.

C. ILMA-ALUKSEN HUOLTO JA KORJAUS

- i) Ilma-aluksen osien tai laitteiden virheellinen kokoonpano, joka havaitaan sellaisen tarkastus- tai testausmenettelyn aikana, jota ei ole laadittu nimenomaan tätä tarkoitusta varten.
- ii) Rakennevaurioon johtava kuuman vuodatusilman vuoto.
- iii) Mikä tahansa käyttöältään rajoitetun osan vika, joka aiheuttaa osan poistamisen ennen sen käyttöä loppua.
- iv) Mistä tahansa syystä (esimerkiksi aeroelastisesta värähtelystä, jäykkyyden heikkenemisestä tai rakenteen vaurioitumisesta) johtuvat vauriot tai viat (esimerkiksi säröt, murtumat, korrosio, delaminaatio, liitosten aukeaminen jne.):
 - a) primaarirakenteissa tai keskeisissä rakenne-osissa (sitä kuin ne on määritelty valmistajan korjauskäsikirjassa), kun tällainen vaurio tai vika ylittää korjauskäsikirjassa määritellyt raja-arvot ja edellyttää korjausta tai kyseisen osan täydellistä tai osittaista vaihtamista,
 - b) sekundaarirakenteissa, jos vaurio tai vika on aiheuttanut tai olisi voinut aiheuttaa vaaraa ilma-alukselle,
 - c) moottorissa, potkurissa tai pyöriväsiipisen ilma-aluksen roottorijärjestelmässä.
- v) Jonkin järjestelmän tai laitteen rikkoutuminen, toimintahäiriö tai vika tai mikä tahansa vaurio tai toiminnan heikkeneminen, joka on havaittu lentokelpoisuusmääräysten tai muiden valvojan viranomaisen antamien pakollisten vaatimusten noudattamisen yhteydessä, kun:
 - a) määräystä noudattava ilmoittajaorganisaatio havaitsee vaurion tai vian ensimmäistä kertaa,
 - b) vaurio tai vika havaitaan tämän jälkeen uudelleen ja se ylittää määräyksissä ilmoitetut sallitut raja-arvot ja/tai julkaistuja korjausmenettelyjä ei ole saatavilla.
- vi) Pelastusjärjestelmien tai -laitteiden, mukaan luettuina kaikki uloskäynnit ja poistumisvalot, toimintahäiriöt myös huollon ja testauksen yhteydessä.
- vii) Vaadittujen huoltomenettelyjen noudattamatta jättäminen tai merkittävät virheet niiden noudattamisessa.
- viii) Tuotteet, osat, laitteet tai materiaalit, joiden alkuperä on tuntematon tai epäilyttävä.

- ix) Harhaanjohtavat, virheelliset tai riittämättömät huoltotiedot tai -menettelyt, jotka voivat johtaa huoltovirheisiin.
- x) Ilma-aluksen järjestelmien ja laitteiden testauksessa tai tarkastuksessa käytettävien maalaitteiden rikkoutumiset, toimintahäiriöt ja viat siinä tapauksessa, ettei ongelma käynyt selvästi ilmi vaadituissa tavanomaisissa tarkastuksissa ja testauksissa ja kun tämä aiheuttaa vaarallisen tilanteen.

D. LENNONVARMISTUSPALVELUT, LAITTEISTOT JA MAAPALVELUT

i) Lennonvarmistuspalvelut

Katso liite II: luettelo ilmoitettavista lennonvarmistukseen liittyvistä poikkeamista.

ii) Lentopaikat ja lentopaikkojen varustus ja palvelut

- a) Merkittävä vuoto polttoaineen tankkauksen aikana.
- b) Väärän polttoainemäärän tankkaus, jolla on todennäköisesti merkittävä vaikutus ilma-aluksen toiminta-aikaan, suoritusarvoihin, massakeskiön asemaan tai rakenteelliseen lujuuteen.

iii) Matkustajista huolehtiminen, matkatavarat ja rahti

- a) Kuljetetusta matkatavarasta tai rahdista aiheutunut ilma-aluksen rakenteiden, järjestelmien ja laitteiden merkittävä saastuminen.
- b) Matkustajien, matkatavaroiden tai rahdin virheellinen sijoittaminen, jolla on todennäköisesti merkittävä vaikutus ilma-aluksen massa- ja/tai massakeskiön asemaan.
- c) Matkatavaroiden tai rahdin (käsimatkatavarat mukaan luettuina) virheellinen sijoittaminen, joka saattaa aiheuttaa jonkinlaista vaaraa ilma-alukselle, sen laitteille tai siinä oleville henkilöille tai joka saattaa vaikeuttaa ilma-aluksen evakuointia.
- d) Rahtikonttien tai suurten rahtitavaroiden riittämätön kiinnitys.
- e) Vaarallisten aineiden kuljettaminen tai kuljettamisen yritys sovellettavien määräysten vastaisesti, mukaan luettuina vaarallisten aineiden virheelliset merkinnät ja pakkaaminen.

iv) Ilma-aluksen maahuolinta ja asematasolla tehtävät huoltotoimet

- a) Ilma-aluksen järjestelmien ja laitteiden testauksessa tai tarkastuksessa käytettävien maalaitteiden viat, toimintahäiriöt ja puutteet siinä tapauksessa, ettei ongelma käynyt selvästi ilmi vaadituissa tavanomaisissa tarkastuksissa ja testauksissa ja kun tämä aiheuttaa vaarallisen tilanteen.
- b) Vaadittujen huoltotoimien suorittamatta jättäminen tai merkittävät virheet niiden suorittamisessa.
- c) Epäpuhtaan tai väärän tyyppisen polttoaineen tai muiden välttämättömien nesteiden ja kaasujen täydennys (mukaan luettuina happi ja juomavesi).

Litteen I lisäys

Seuraavassa annetaan esimerkkejä ilmoitettavista poikkeamista, kun tämän liitteessä I olevan B kohdan ii) alakohdassa lueteltuja yleisiä perusteita sovelletaan yksittäisiin järjestelmiin.

1. Ilmastointi/tuuletus

- a) avioniikan jäähtytyksen täydellinen toimimattomuus,
- b) paineistushäiriö.

2. Automaattiohjausjärjestelmä

- a) automaattiohjausjärjestelmä ei saavuta haluttua toimintatilaa käynnistämisen jälkeen,
- b) miehistön ilmoittamat, automaattiohjausjärjestelmän toimintaan liittyvät huomattavat vaikeudet ilma-aluksen hallinnassa,

- c) viat automaattiohjausjärjestelmän irtikytkentälaitteessa,
 - d) automaattiohjauksen toimintatilan tahaton muutos.
3. *Yhteydenpito*
- a) kuulutusjärjestelmän vaurio tai vika, jonka vuoksi järjestelmä ei toimi tai kuulutuksia ei voi kuulla,
 - b) radioyhteyden täydellinen menetys lennon aikana.
4. *Sähköjärjestelmä*
- a) yhden sähkönjakelujärjestelmän toimimattomuus (vaihto- tai tasavirta),
 - b) kaikkien tai useamman kuin yhden sähköntuottojärjestelmän toimimattomuus,
 - c) sähköntuottojärjestelmän varajärjestelmä ei toimi.
5. *Ohjaamo/Matkustamo/Rahtitila*
- a) ohjaajan istuimen säädön rikkoutuminen,
 - b) pelastusjärjestelmien tai -laitteiden toimintahäiriöt, mukaan luettuina evakuoinnin merkkijärjestelmä, kaikki uloskäynnit, hätävalaistus jne.,
 - c) rahdin kiinnitys ei toimi.
6. *Palontorjuntajärjestelmä*
- a) palovaroitukset lukuun ottamatta niitä, jotka todetaan heti virheellisiksi,
 - b) palon tai savun ilmaisu- tai torjuntajärjestelmän toimintahäiriö tai vika, jota ei havaittu ja joka voisi aiheuttaa palonilmaisu tai -torjuntajärjestelmän toimimattomuuden tai vajaatoiminnan,
 - c) kun todellinen palo tai savu ei aiheuta varoitusta.
7. *Ohjaimet*
- a) laskusiivekkeiden, etureunasolakoiden, spoilereiden jne. epäsymmetrinen toiminta,
 - b) pääohjainten tai niihin liittyvien säätölaippojen ja ohjainlukkojen toiminnassa ilmenevät liikerajoitukset, jäykkyys tai heikko tai viivästynyt toiminta,
 - c) ohjainpinnan liian suuri liike,
 - d) miehistön tuntema ohjainpintojen värähtely,
 - e) ohjaimen mekaaninen irtikykeytyminen tai vika,
 - f) ilma-aluksen tavanomaisen ohjauksen huomattava vaikeutuminen tai lento-ominaisuuksien merkittävä heikkeneminen.
8. *Polttoainejärjestelmä*
- a) polttoaineen määrän mittausjärjestelmän toimintahäiriö, joka aiheuttaa ilma-aluksessa olevan polttoainemäärän näytön rikkoutumisen tai virheellisen näyttämän,
 - b) polttoainevuoto, joka aiheuttaa merkittävän polttoainemenetyksen, palovaaran tai huomattavaa saastumista,
 - c) polttoaineen pikatyhjennysjärjestelmän toimintahäiriö tai vika, joka aiheuttaa huomattavan polttoainemäärän tahattoman menetyksen, palovaaran, ilma-aluksen laitteiden vaarallisen saastumisen tai pikatyhjennysjärjestelmän toimimattomuuden,

- d) polttoainejärjestelmän toimintahäiriöt tai viat, joilla on merkittävä vaikutus polttoaineen syöttöön ja/tai jakeluun,
- e) kyvyttömyys siirtää polttoainetta tai käyttää kaikkea käytettävissä olevaa polttoainetta.

9. Hydraulijärjestelmä

- a) yhden hydraulijärjestelmän rikkoutuminen (ainoastaan ETOPS-toiminnassa),
- b) eristysjärjestelmän rikkoutuminen,
- c) useamman kuin yhden hydraulipiirin rikkoutuminen,
- d) hydraulijärjestelmän varajärjestelmän rikkoutuminen,
- e) ilmakäyttöisen generaattorin tahaton ulostulo.

10. Jäätunnistus ja -estojärjestelmä

- a) jäätyksen estojärjestelmän tai jäänpoistojärjestelmän rikkoutuminen tai vajaatoiminta, jota ei havaittu,
- b) useamman kuin yhden anturilämmitysjärjestelmän rikkoutuminen,
- c) jäänpoisto siivistä ei onnistu symmetrisesti,
- d) poikkeuksellinen jäänmuodostus, jolla on merkittäviä vaikutuksia suorituskykyyn tai hallintaominaisuuksiin,
- e) miehistön ulos näkeminen vaikeutuu merkittävästi.

11. Mittari-, varoitus- ja tallennusjärjestelmät

- a) mittarin tai näyttölaitteen toimintahäiriö tai vika, kun miehistölle tulevat huomattavasti harhaanjohtavat näytöt voivat johtaa siihen, että miehistö käyttää virheellisesti jotain olennaista järjestelmää,
- b) järjestelmän punaisen varoitustoiminnon rikkoutuminen,
- c) kuvaruutunäyttöillä varustetut ohjaamot (glass cockpits): useamman kuin yhden näyttö- tai varoitustoimintoja suorittavan näyttöyksikön tai tietokoneen rikkoutuminen tai toimintahäiriö.

12. Laskutelineet/jarrut/renkaat

- a) tulipalo jarruissa,
- b) jarrutehon merkittävä heikkeneminen,
- c) epäsymmetrinen jarrutus, joka aiheuttaa kulkuradan merkittävän muutoksen,
- d) laskutelineen vapaapudotusjärjestelmä ei toimi (myös säännöllisten testien yhteydessä),
- e) laskutelineiden tai niiden luukkujen tahaton avautuminen tai sulkeutuminen,
- f) useamman kuin yhden renkaan puhkeaminen.

13. Navigaatiolaitteet (tarkkuuslähestymisjärjestelmä mukaan luettuna) ja lentotietojärjestelmät

- a) navigaatiolaitteiden täydellinen rikkoutuminen tai useat toimintahäiriöt,
- b) lentotietojärjestelmän täydellinen rikkoutuminen tai useat toimintahäiriöt,
- c) merkittävästi harhaanjohtavat näytöt,
- d) merkittävät navigointivirheet, joiden katsotaan johtuvan virheellisistä tiedoista tai tietokannan koodausvirheestä,

- e) sivuttais- tai pystysuuntaisen kulkuradan odottamattomat muutokset, jotka eivät johdu ohjaajan toiminnasta,
- f) maasuunnistuslaitteistojen ongelmat, jotka johtavat merkittäviin navigointivirheisiin, jotka eivät liity siirtymisiin inertiasuunnistuksesta radiosuunnistukseen.

14. *Happijärjestelmä paineistetuille ilma-aluksille:*

- a) ohjaamon hapensyötön toimimattomuus,
- b) merkittävän matkustajamäärän (yli 10 %) hapensyötön toimimattomuus myös silloin, kun se havaitaan huollon, koulutuksen tai testauksen yhteydessä.

15. *Vuodatusilmajärjestelmä*

- a) palovaroituksen tai rakenneaurion aiheuttava kuuman vuodatusilman vuoto,
 - b) kaikkien vuodatusilmajärjestelmien rikkoutuminen,
 - c) vuodatusilman vuodonilmaisujärjestelmän rikkoutuminen.
-

LIITE II

LUETTELO ILMOITETTAVISTA LENNONVARMISTUSPALVELUIHIN LIITTYVISTÄ POIKKEAMISTA

- Huomautus 1:* Vaikka tässä liitteessä luetellaan suurin osa ilmoitettavista poikkeamista, luettelo ei kuitenkaan voi olla täysin kattava. Asianosaisten henkilöiden olisi ilmoitettava myös kaikki muut poikkeamat, joiden he katsovat täyttävän ilmoitusvelvollisuuden kriteerit.
- Huomautus 2:* Tämä liite ei sisällä onnettomuuksia ja vakavia vaaratilanteita. Onnettomuuksista ilmoittamista koskevien muiden vaatimusten lisäksi ne olisi myös tallennettava 5 artiklan 2 kohdassa mainittuun tietokantaan.
- Huomautus 3:* Tämä liite sisältää lennonvarmistuspalveluihin liittyvät poikkeamat, jotka muodostavat todellisen vaaran lentoturvallisuudelle tai jotka voivat vaarantaa turvallisen lennonvarmistuspalvelun antamisen.
- Huomautus 4:* Tämän liitteen sisältö ei estä ilmoittamasta kaikkia poikkeamia, tilanteita tai olosuhteita, jotka voivat vaarantaa ilma-aluksen turvallisuuden, jos ne toistuvat muissa, mutta mahdollisissa olosuhteissa, tai jos niiden annetaan jatkoa puuttumatta asiaan.
- i) Yhteentörmäyksen uhka (mukaan lukien kaikki tilanteet, joissa ilma-aluksen katsotaan olleen liian lähellä toista ilma-alusta/maata/ajoneuvoa/henkilöä tai esinettä):
- Porrastusminimin rikkominen
 - Riittämätön porrastus
 - Maakosketuksen uhka ilma-aluksen ollessa normaalisti ohjaajan hallinnassa
 - Tunkeutuminen kiitoradalle siten, että väistöliike on välttämätön.
- ii) Yhteentörmäyksen mahdollisuus tai yhteentörmäyksen uhka (mukaan lukien kaikki tilanteet, joissa onnettomuus tai yhteentörmäyksen uhka on mahdollinen, jos lähellä on toinen ilma-alus):
- Tunkeutuminen kiitoradalle siten, että väistöliike ei ole välttämätön
 - Poikkeaminen kiitoradalta
 - Ilma-aluksen poikkeaminen lennonjohdon selvityksestä
 - Ilma-aluksen poikkeaminen voimassa olevasta ilmaliikenteen hallintaa koskevasta säännöstöstä:
 - Ilma-aluksen poikkeaminen voimassa olevista julkaistuista ilmaliikenteen hallintamenettelyistä,
 - Luvatonta lentäminen ilmatilaan,
 - Poikkeaminen ilma-alusta koskevasta ilmaliikenteen hallintaan liittyvästä laitevarustelusta ja operaatioista, joista on määrätty voimassa olevassa säännöstössä.
- iii) Ilmaliikenteen hallintaan liittyvät poikkeamat (mukaan lukien tilanteet, joissa ei voida antaa turvallista ilmaliikenteen hallintapalvelua, ja tilanteet, joissa ilma-aluksen turvallinen toiminta ei ole vaarantunut sattumalta) Tämä sisältää seuraavat poikkeamat:
- Kyvyttömyys antaa ilmaliikenteen hallintapalvelua
 - Kyvyttömyys antaa ilmaliikennepalvelua
 - Kyvyttömyys antaa ilmatilan hallintapalvelua
 - Kyvyttömyys antaa ilmaliikennevirtojen sääntelypalvelua
 - Viestintätoiminnon häiriö
 - Valvontatoiminnon häiriö
 - Tietojenkäsittely- ja tiedonkulkutoiminnon häiriö
 - Navigaatiotoiminnon häiriö
 - Ilmaliikenteen hallintajärjestelmän turvallisuus

Liitteen II lisäys

Seuraavassa annetaan esimerkkejä ilmaliikenteen hallintaan liittyvistä poikkeamista, joista on ilmoitettava, kun liitteessä II olevassa iii alakohdassa lueteltuja yleisiä perusteita sovelletaan ilma-aluksen toimintaan.

1. Selvästi virheellisten, puutteellisten tai harhaanjohtavien tietojen antaminen erilaisissa maassa olevissa tietolähteissä, kuten lennonjohdossa, lähestymisalueiden automaattisessa tiedotuspalvelussa (ATIS), sääpalveluissa, suunnistustietokannoissa, kartoissa, kaavioissa, käsikirjoissa jne.
 2. Määrättyä pienemmän varakorkeusvelvityksen antaminen alla olevasta maan tai veden pinnasta.
 3. Virheellisten painetietojen (eli korkeusmittariasetuksen) antaminen.
 4. Tärkeiden viestien virheellinen lähettäminen, vastaanotto tai tulkinta, kun tämä aiheuttaa vaarallisen tilanteen.
 5. Porrastusminimin rikkominen.
 6. Luvaton lentäminen ilmatilaan.
 7. Laittomat radiopuhelinsanommat.
 8. Lennonvarmistuspalvelujen maa- tai satelliittilaitteiden vika.
 9. Merkittävä vika lennonjohdossa/ilmaliikenteen hallinnassa tai lentopaikan rakenteiden kunnan merkittävä heikkeneminen.
 10. Lentopaikan liikennealueilla on ilma-aluksia, ajoneuvoja, eläimiä tai vieraita esineitä, jotka aiheuttavat vaarallisen tai mahdollisesti vaarallisen tilanteen.
 11. Lentopaikan liikennealueilla olevien esteiden tai vaarojen virheellinen tai riittämätön merkitseminen, mikä aiheuttaa vaarallisen tilanteen.
 12. Lentokentän valot sammuvat, niissä on merkittävä toimintahäiriö tai ne eivät ole käytössä.
-

NEUVOSTON PERUSTELUT

I. JOHDANTO

Komissio toimitti 19.12.2000 Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksensa direktiiviksi poikkeamien ilmoittamisesta siviili-ilmailun alalla. Euroopan parlamentin 14.6.2001 pidetyn toisen käsittelyn tulosten pohjalta komissio toimitti muutetun ehdotuksen ⁽¹⁾.

Talous- ja sosiaalikomitea antoi lausuntonsa 12.9.2001 ⁽²⁾, ja alueiden komiteaa kuultiin asiassa, mutta se pidättyi antamasta lausuntoa ⁽³⁾.

Yhteispäätösmenettelyn puitteissa (EY:n perustamissopimuksen 251 artikla) neuvosto, ottaen huomioon parlamentin ensimmäisen käsittelyn, vahvisti 17.6.2002 kyseistä direktiiviehdotusta koskevan yhteisen kantansa.

Direktiiviehdotuksen tarkoituksena on lentoliikenteen turvallisuuden parantaminen kokoamalla vaarallisia tai mahdollisesti vaarallisia poikkeamia koskevat ilmoitukset. On huomattava, että poikkeamisen ilmoittamisella halutaan yksinomaan ehkäistä tulevia onnettomuuksia eikä määritellä virheitä tai vastuuta.

Näin kootut tiedot tallennetaan tietokantoihin, jotka helpottavat tietojen vaihtoa jäsenvaltioiden välillä, jotka puolestaan takaavat asianmukaisen luottamuksellisuuden saamilleen tiedoille. Jotta näitä tietoja voitaisiin jatkossa levittää niille, jotka pystyvät analysoimaan niitä ja tekemään niistä asianmukaiset johtopäätökset, komissio toteuttaa asiaankuuluvat toimenpiteet pitäytyen levityksessä käyttäjien kannalta ehdottomasti välttämättömään.

II. YHTEISEN KANNAN ERITTELY

Neuvosto hyväksyy ehdotuksen tavoitteen luoda yhdenmukaiset puitteet poikkeamia koskevien ilmoitusten kokoamiselle siviili-ilmailun alalla; tällainen aloite on täysin perusteltu lentoliikenteen turvallisuuskäytännön kannalta. Tietokannan laatiminen tiedoista, jotka on koottu mahdollisimman laajalta pohjalta ja käsittäen mahdollisimman suuren määrän tietoja kaikista poikkeamista, jotka olisivat voineet aiheuttaa onnettomuuden, on toimenpide, jolla todennäköisesti on huomattava ehkäisevä vaikutus. Järjestelmän on kuitenkin taattava se, että legitimit vaatimukset, jotka koskevat mahdollisimman suuren tietomäärän saatavuutta, sekä tarve taata asianmukainen ja asianomaisten tahojen hyväksymä luottamuksellisuuden taso ovat kohtuullisessa tasapainossa. Tästä vaatimuksesta neuvosto on ollut koko työskentelynsä ajan tietoinen. Riittävien takeiden puuttuessa tältä osin on olemassa vaara, että poikkeamia koskevien ilmoitusten järjestelmän tehokkuus ja siten myös sen toiminnallinen tarkoituksenmukaisuus kärsivät, tietojen levittäminen mukaan lukien. Onkin syytä välttää tilannetta, jossa jäsenvaltio päättää olla välittämättä luottamuksellisiksi katsomiaan tietoja toiselle jäsenvaltiolle, jossa kyseiset tiedot saatettaisiin julkisiksi. Tähän liittyen poikkeamia koskevien ilmoitusten järjestelmä ei saa aiheuttaa vahinkoa työntekijälle, joka ilmoittaa tietoonsa tulleista vaaratilanteista.

Jotta suunniteltu tietojenvaihtojärjestelmä saataisiin toimivaksi, on perustettava yhteinen järjestelmä tietojen levittämiseksi ammattilaisille, jotka käyttävät niitä lentoturvallisuuden parantamiseksi. Tässä yhteydessä neuvosto katsoo, että on syytä valtuuttaa komissio toteuttamaan asiaa koskevia toimenpiteitä. Pyrittäessä tasapainoon ehkäisyä tarkoituksessa tapahtuvan tietojen levittämisen ja luottamuksellisuuden vaatimuksen välillä neuvosto ei pitänyt aiheellisenä sisällyttää tähän direktiiviin komission ehdottamaa 9 artiklaa (luottamukselliset ilmoitukset). Tästä syystä johdanto-osan kappale 13 ja ehdotuksen 3 artikla on myös poistettu.

⁽¹⁾ EYVL C 332 E, 27.11.2001, s. 320.

⁽²⁾ EYVL C 311, 7.11.2001, s. 8.

⁽³⁾ Kirje päätöksestä olla antamatta lausuntoa N:o D/400051, 19.6.2001.

Neuvosto saattoi hyväksyä yhteisessä kannassaan kokonaan tai sisällöltään useimmat Euroopan parlamentin ensimmäisessä käsittelyssä esittämistä tarkistuksista. Tältä osin on mainittava seuraavat muutokset:

- sen tähdentämiseksi, että on tärkeää taata yhdenmukaisuus Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO) vaatimusten kanssa poikkeamia koskevien teknisten ilmoitusten osalta, on lisätty ICAO:ta koskeva maininta (johdanto-osan kappale 16),
- tietosuojaa koskevasta 8 artiklasta neuvosto, yhteisymmärryksessä Euroopan parlamentin kanssa, poisti 3 kohdan. Ottaakseen paremmin huomioon jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön neuvosto päätti myös poistaa 4 kohdan ja teki tähän artiklaan muita samansuuntaisia muutoksia,
- varmistaakseen, että turvallisuuden parantamiseen sopiva järjestelmä otetaan mahdollisimman pikaisesti käyttöön, neuvosto hyväksyi parlamentin ehdottaman kahden vuoden määräajan säännösten täytäntöönpanoa varten.

Lopuksi Gibraltaria koskevat lausekkeet lisättiin 3 artiklan 3 ja 4 kohtina asiasta saavutetun yhteisymmärryksen mukaisesti. Neuvoston ja komission yhteinen lausuma on merkitty neuvoston pöytäkirjaan; siinä todetaan, että direktiivin soveltamisen lykkääminen Gibraltarin lentokentällä ei rajoita EY:n perustamissopimuksen soveltamista Gibraltariin.
